

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 190

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 54

30 iunie 2011

Numărul informării

Cuprins

Pagina

II Comunicări

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Comisia Europeană

2011/C 190/01

Non-opoziție la o concentrare notificată (Cazul COMP/M.6126 – Thermo Fisher/Dionex Corporation) ⁽¹⁾

1

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Parlamentul European

2011/C 190/02

Decizia Biroului Parlamentului European din 6 iunie 2011 referitor la normele de reglementare a tratamentului informațiilor confidențiale de către Parlamentul European

2

RO

Preț:
3 EUR⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

(continuare în pagina următoare)

Comisia Europeană

2011/C 190/03	Rata de schimb a monedei euro	16
---------------	-------------------------------------	----

INFORMĂRI PROVENIND DE LA STATELE MEMBRE

2011/C 190/04	Actualizarea listei cu punctele de trecere a frontierei prevăzute la articolul 2 alineatul (8) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen) (JO C 316, 28.12.2007, p. 1; JO C 134, 31.5.2008, p. 16; JO C 177, 12.7.2008, p. 9; JO C 200, 6.8.2008, p. 10; JO C 331, 31.12.2008, p. 13; JO C 3, 8.1.2009, p. 10; JO C 37, 14.2.2009, p. 10; JO C 64, 19.3.2009, p. 20; JO C 99, 30.4.2009, p. 7; JO C 229, 23.9.2009, p. 28; JO C 263, 5.11.2009, p. 22; JO C 298, 8.12.2009, p. 17; JO C 74, 24.3.2010, p. 13; JO C 326, 3.12.2010, p. 17; JO C 355, 29.12.2010, p. 34; JO C 22, 22.1.2011, p. 22; JO C 37, 5.2.2011, p. 12; JO C 149, 20.5.2011, p. 8)	17
---------------	---	----

INFORMĂRI REFERITOARE LA SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

Autoritatea de Supraveghere a AELS

2011/C 190/05	Rezumatul Deciziei nr. 322/10/COL a Autorității AELS de Supraveghere din 14 iulie 2010 referitoare la o procedură inițiată în temeiul articolului 54 din Acordul privind SEE împotriva societății Posten Norge AS (Cazul nr. 34250 Posten Norge/Privpak)	18
---------------	--	----

V Anunțuri

PROCEDURI ADMINISTRATIVE

Parlamentul European

2011/C 190/06	Cerere de oferte IX-2012/01 – „Finanțarea partidelor politice la nivel european”	26
2011/C 190/07	Cerere de propuneri IX-2012/02 – „Finanțarea fundațiilor politice la nivel european”	31

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI
ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

Non-opoziție la o concentrare notificată**(Cazul COMP/M.6126 – Thermo Fisher/Dionex Corporation)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

(2011/C 190/01)

La data de 13 mai 2011, Comisia a decis să nu se opună concentrării notificate menționate mai sus și să o declare compatibilă cu piața comună. Prezenta decizie se bazează pe articolul 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului. Textul integral al deciziei este disponibil doar în limba engleză și va fi făcut public după ce vor fi eliminate orice secrete de afaceri pe care le-ar putea conține. Va fi disponibil:

- pe site-ul internet al Direcției Generale Concurență din cadrul Comisiei, la secțiunea consacrată concentrărilor (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Acest site internet oferă diverse facilități care permit identificarea deciziilor de concentrare individuale, inclusiv întreprinderea, numărul cazului, data și indexurile sectoriale;
 - în format electronic, pe site-ul internet EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) cu numărul de document 32011M6126. EUR-Lex permite accesul on-line la legislația europeană.
-

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

PARLAMENTUL EUROPEAN

DECIZIA BIROULUI PARLAMENTULUI EUROPEAN

din 6 iunie 2011

referitor la normele de reglementare a tratamentului informațiilor confidențiale de către Parlamentul
European

(2011/C 190/02)

BIROUL PARLAMENTULUI EUROPEAN,

de statele membre pentru a facilita buna funcționare a
procesului decizional în Uniunea Europeană.având în vedere articolul 23 alineatul (12) din Regulamentul de
procedură al Parlamentului European,

întrucât:

(1) În lumina noului Acord-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană ⁽¹⁾, semnat la 20 octombrie 2010 (denumit în continuare „Acordul-cadru”), este necesară revizuirea deciziei Biroului din 13 noiembrie 2006 referitoare la normele care reglementează prelucrarea administrativă a documentelor confidențiale.

(2) Tratatul de la Lisabona atribuie noi sarcini Parlamentului European și, pentru a dezvolta activitățile Parlamentului în acele domenii care necesită un grad de confidențialitate, este necesar să se stabilească principii de bază, standarde minime de securitate și proceduri adecvate pentru tratamentul informațiilor confidențiale, inclusiv al celor clasificate, de către Parlamentul European.

(3) Normele stabilite în prezenta decizie vizează să asigure standarde echivalente de protecție și compatibilitatea cu normele adoptate de alte instituții, organisme, oficii și agenții înființate în virtutea sau pe baza tratatelor sau

(4) Prezentele dispoziții sunt adoptate fără a aduce atingere articolului 15 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei ⁽²⁾.

(5) Dispozițiile prezentei decizii sunt adoptate fără a aduce atingere articolului 16 din TFUE și Regulamentului (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽³⁾,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Obiectiv

Decizia reglementează crearea, primirea, transmiterea și stocarea informațiilor confidențiale de către Parlamentul European în vederea unei protecții adecvate a naturii confidențiale a acestora. Decizia implementează în special anexa 2 la Acordul-cadru.

⁽¹⁾ JO L 304, 20.11.2010, p. 47.

⁽²⁾ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

⁽³⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei decizii:

(a) „informații” înseamnă orice informație scrisă sau orală, indiferent de suport sau de autor;

(b) „informații confidențiale” înseamnă „informații clasificate UE” (ICUE) și „alte informații confidențiale” neclasificate;

(c) „informații clasificate UE” (ICUE) înseamnă orice informație sau material, clasificat drept „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET”, „SECRET UE/EU SECRET”, „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” sau „RESTREINT UE/EU RESTRICTED”, a cărui divulgare neautorizată ar putea cauza prejudicii de diverse niveluri la adresa intereselor UE sau ale unuia sau mai multora dintre statele sale membre, indiferent dacă informația în cauză provine din cadrul instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor înființate în virtutea și în baza tratatelor sau este primită de la state membre, țări terțe sau organizații internaționale. În acest sens:

— „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” este clasificarea pentru informații și materiale a căror divulgare neautorizată ar putea cauza prejudicii extrem de grave intereselor esențiale ale Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele membre;

— „SECRET UE/EU SECRET” este clasificarea pentru informații și materiale a căror divulgare neautorizată ar putea cauza prejudicii grave intereselor esențiale ale Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele membre;

— „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” este clasificarea pentru informații și materiale a căror divulgare neautorizată ar putea dăuna intereselor esențiale ale Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele membre;

— „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” este clasificarea pentru informații și materiale a căror divulgare neautorizată ar putea dezavantaja interesele Uniunii sau ale unuia sau mai multora dintre statele membre;

(d) „alte informații confidențiale” înseamnă orice altă informație confidențială neclasificată, inclusiv informații vizate de normele privind protecția datelor sau de obligația de a respecta secretul profesional, creată în cadrul Parlamentului European sau transmisă Parlamentului European de alte instituții, organisme și agenții înființate în virtutea sau pe baza tratatelor sau de statele membre;

(e) „document” înseamnă orice informație înregistrată, indiferent de forma sa fizică sau de caracteristicile sale;

(f) „material” înseamnă orice document, aparat sau echipament, deja fabricat sau în curs de fabricație;

(g) „nevoie de a cunoaște” înseamnă necesitatea unei persoane de a avea acces la informații confidențiale pentru a putea îndeplini o funcție sau o sarcină oficială;

(h) „autorizație” înseamnă o decizie (decizie de autorizare) adoptată de președinte, în cazul membrilor Parlamentului European, sau de Secretarul General, în cazul funcționarilor Parlamentului European și al altor angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, de a permite accesul unei persoane la ICUE până la un anumit nivel, pe baza rezultatului pozitiv al unei examinări de securitate (procedură de abilitare), efectuată de o autoritate națională în temeiul legislației naționale și în conformitate cu dispozițiile anexei I partea 2;

(i) „declasare” înseamnă o reducere a nivelului de clasificare;

(j) „declasificare” înseamnă eliminarea din orice sistem de clasificare;

(k) „autoritate de origine” înseamnă autorul, autorizat corespunzător, al ICUE sau al oricărei alte informații confidențiale;

(l) „reguli de securitate” înseamnă măsurile tehnice de implementare menționate în anexa II ⁽¹⁾.

Articolul 3

Principii de bază și standarde minime

(1) Tratatul informațiilor confidențiale de către Parlamentul European se efectuează în conformitate cu principiile de bază și standardele minime menționate în anexa I partea 1.

(2) Parlamentul European instituie un sistem de management al securității informațiilor (SMI) în conformitate cu acele principii de bază și standarde minime care vizează facilitarea activităților parlamentare și administrative, garantând protecția oricărei informații confidențiale prelucrate de Parlamentul European, cu respectarea deplină a normelor stabilite de autoritatea de origine de informații astfel cum este stabilit în regulile de securitate.

Prelucrarea informațiilor confidențiale cu ajutorul unor sisteme de informare (SI) automate ale Parlamentului European se desfășoară în conformitate cu conceptul de asigurare a informațiilor (AI) și se menționează în regulile de securitate.

⁽¹⁾ Anexa urmează să fie adoptată.

(3) Membrii Parlamentului European pot consulta informații clasificate până la și incluzând nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” în absența unei autorizări de securitate. În cazul informațiilor clasificate drept „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL”, ei trebuie să semneze o declarație pe proprie răspundere că nu vor dezvălui vreunui terț conținutul informațiilor respective. Informațiile clasificate peste nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” sunt puse doar la dispoziția membrilor Parlamentului European care dispun de nivelul adecvat de autorizare de securitate.

(4) Funcționarii Parlamentului European și alți angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice pot consulta informații confidențiale dacă s-a stabilit în cazul lor „nevoia de a cunoaște” și pot consulta informații clasificate peste nivelul „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” dacă dispun de nivelul adecvat de autorizare de securitate.

Articolul 4

Crearea de informații confidențiale și tratamentul administrativ de către Parlamentul European

(1) Președintele Parlamentului European, președinții comisiilor parlamentare vizate și Secretarul General și/sau orice persoană autorizată de acesta sau aceasta în scris poate crea informații confidențiale și/sau clasifica informațiile în conformitate cu regulile de securitate.

(2) Atunci când creează o informație clasificată, autoritatea de origine aplică nivelul adecvat de clasificare în conformitate cu standardele internaționale și definițiile menționate în anexa I. De asemenea, autoritatea de origine determină, ca regulă generală, destinarii care urmează a fi autorizați să consulte informația în funcție de nivelul de clasificare. Informația respectivă se comunică Serviciului de Informații Confidențiale (SIC) atunci când documentul este depus la SIC.

(3) Informațiile confidențiale care fac obiectul secretului profesional sunt tratate în conformitate cu instrucțiunile de tratament definite în regulile de securitate.

Articolul 5

Primirea de informații confidențiale de către Parlamentul European

(1) Informațiile confidențiale primite de Parlamentul European se comunică după cum urmează:

— ICUE clasificate drept „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” și alte informații confidențiale, secretariatului organului parlamentar/titularului de mandat care a înaintat cererea;

— ICUE clasificate drept „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” și superior, SIC.

(2) Înregistrarea, stocarea și trasabilitatea informațiilor confidențiale se asigură fie de secretariatul organului parlamentar/titularului de mandat care a primit informațiile, fie de SIC.

(3) În cazul informațiilor confidențiale comunicate de Comisie în conformitate cu Acordul-cadru din 20 octombrie 2010, măsurile convenite în sensul anexei 2 punctul 3.2 la Acordul Comun (stabilit de comun acord și privind destinatari, procedura de consultare, adică sală de lectură securizată și reuniuni cu ușile închise sau alte aspecte) destinate să protejeze confidențialitatea informațiilor se depun împreună cu informația confidențială la secretariatul organului parlamentar/titularului de mandat sau la SIC dacă informația este clasificată drept „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL”.

(4) Măsurile menționate la alineatul (3) pot fi aplicate *mutatis mutandis* și în cazul comunicării de informații confidențiale de către alte instituții, organisme, oficii și agenții înființate în virtutea sau în baza tratatelor sau de către statele membre.

(5) ICUE clasificate drept „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” sunt transmise Parlamentului European, făcând obiectul altor măsuri care urmează a fi convenite între organul parlamentar/titularul de mandat care a solicitat informațiile și instituțiile UE sau statele membre care le comunică. Se înființează un comitet de supraveghere de către Conferința președinților. Acesta vizează asigurarea unui nivel de protecție proporțional cu nivelul respectiv de clasificare.

Articolul 6

Comunicarea de ICUE de către Parlamentul European unor terți

Parlamentul European poate, sub rezerva consimțământului autorității de origine, să transmită ICUE altor instituții, organisme, oficii și agenții ale UE sau statelor membre cu condiția ca acestea să asigure, la tratarea ICUE, că se respectă norme similare celor menționate în prezenta decizie în cadrul serviciilor și sediilor lor.

Articolul 7

Stocarea și consultarea informațiilor confidențiale în spații securizate (săli de lectură securizate)

(1) Sălile de lectură securizate asigură stocarea sigură și nu conțin copii, telefoane, faxuri, scanere sau orice alt mijloc tehnic de reproducere sau transmitere de documente.

(2) Următoarele condiții reglementează accesul în sala de lectură securizată:

(a) accesul în sala de lectură securizată este permis exclusiv:

- membrilor Parlamentului European, funcționarilor din cadrul Parlamentului European și altor angajați ai Parlamentului European care lucrează pentru grupurile politice, identificați în mod corespunzător, în conformitate cu prevederile articolului 4 alineatul (2) sau ale articolului 5 alineatele (3) și (4);
- funcționarilor Parlamentului European responsabili cu gestionarea SIC;
- după caz, funcționarilor Parlamentului European responsabili cu securitatea și protecția împotriva incendiilor.

Curățenia în spațiul securizat se realizează doar în prezența unui funcționar care lucrează în cadrul SIC, sub atenta supraveghere a acestuia;

(b) fiecare persoană care dorește să aibă acces la informații confidențiale comunică în avans numele său SIC. SIC verifică identitatea fiecărei persoane care depune o cerere de consultare a respectivelor informații și, controlează, după caz, dacă persoana respectivă dispune de nivelul necesar de autorizare de securitate și este autorizată în acest sens în conformitate cu măsurile menționate la articolul 4 alineatul (2) sau articolul 5 alineatele (3) și (4);

(c) SIC este abilitat să refuze accesul în sală oricărei persoane neautorizate în temeiul literelor (a) și (b). Toate contestațiile privind decizia SIC se transmit președintelui, în cazul membrilor Parlamentului European, și Secretarului General, în alte cazuri.

(3) Următoarele condiții reglementează consultarea informațiilor confidențiale în sala de lectură securizată:

(a) persoanele autorizate să consulte informații și care au depus cererea menționată la alineatul (2) litera (b) se prezintă personal la SIC.

În afara cazurilor excepționale (de exemplu în cazul în care sunt depuse solicitări numeroase de consultare într-un interval scurt), doar câte o singură persoană este autorizată să consulte informații confidențiale în sala de lectură securizată, în prezența unui funcționar din cadrul SIC.

Funcționarul respectiv comunică persoanei astfel autorizate obligațiile care îi revin și, în special, îi solicită să semneze o declarație pe proprie răspundere, prin care aceasta se angajează să nu divulge vreunui terț conținutul informațiilor;

(b) în timpul consultării, se interzice contactul cu exteriorul (inclusiv prin intermediul telefonului sau a altor tehnologii), luarea de notițe și fotocopierea sau fotografierea informațiilor confidențiale consultate;

(c) înainte să se permită unei persoane să părăsească sala de lectură securizată, funcționarul SIC menționat la litera (a) se asigură de existența informațiilor confidențiale consultate și verifică dacă acestea sunt în continuare intacte și complete.

(4) În situația unei încălcări a regulilor de mai sus, funcționarul responsabil cu SIC îl informează pe Secretarul General, care va prezenta situația președintelui dacă persoana vinovată de a fi încălcat aceste reguli este un membru al Parlamentului European.

Articolul 8

Standarde minime pentru alte consultări ale informațiilor confidențiale

(1) În ceea ce privește prelucrarea administrativă a informațiilor confidențiale la o reuniune cu ușile închise, secretariatul organului parlamentar/titularului de mandat responsabil pentru reuniune asigură următoarele:

— doar persoanele desemnate să participe la reuniune și care dispun de nivelul necesar de autorizare de securitate pot intra în sala de reuniune;

— toate documentele sunt numerotate, distribuite la începutul reuniunii și colectate din nou la sfârșit, nu se iau notițe după respectivele documente și nu se fac fotocopii sau fotografii;

— procesul-verbal al reuniunii nu menționează conținutul discuției cu privire la informațiile avute în vedere în conformitate cu procedura de confidențialitate;

— informațiile confidențiale furnizate oral destinatarilor din Parlamentul European se supun aceluiași nivel de protecție a informațiilor confidențiale ca cel pentru informațiile furnizate în scris. Această modalitate include o declarație pe proprie răspundere dată de destinatarii informațiilor respective de a nu divulga conținutul acestora niciunui terț.

(2) Următoarele norme se aplică prelucrării administrative a informațiilor confidențiale de către secretariatul organului parlamentar/titularului de mandat în afara reuniunilor cu ușile închise:

— documentele pe suport de hârtie se înmânează personal șefului secretariatului, care le înregistrează și furnizează o confirmare de primire;

- astfel de documente se păstrează sub cheie, sub răspunderea secretariatului, atunci când nu sunt folosite în mod efectiv;
- fără a aduce atingere prelucrării administrative a informațiilor confidențiale la o reuniune cu ușile închise, prevăzută la alineatul (1), nu este permis în niciun caz să fie duplicate, salvate într-un alt mediu sau transmise oricărei persoane;
- accesul la astfel de documente se limitează la destinatari și are loc, în conformitate cu măsurile menționate la articolul 4 alineatul (2), articolul 5 alineatul (3) sau articolul 5 alineatul (4), sub supravegherea secretariatului;
- secretariatul ține un registru al persoanelor care au consultat documentele, cuprinzând data și ora la care s-a efectuat consultarea. Respectivul registru se transmite SIC în vederea întocmirii raportului anual menționat la articolul 12.

Articolul 9

Arhivarea informațiilor confidențiale

- (1) În clădirile Parlamentului European se vor pune la dispoziție posibilități de arhivare sigure.

Informațiile confidențiale depozitate definitiv la SIC sau la secretariatul organului parlamentar/titularului de mandat sunt transferate în arhiva securizată de la SIC după șase luni de la data ultimei consultări, dar nu mai târziu de un an de la data depozitării.

- (2) SIC este responsabil de gestionarea arhivelor sigure, în conformitate cu criteriile standard de arhivare.

- (3) Informațiile confidențiale păstrate în arhivele securizate pot fi consultate sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții:

- singurele persoane autorizate să consulte aceste informații sunt cele menționate, nominal sau prin funcția deținută, în documentul însoțitor redactat în momentul depunerii informațiilor confidențiale;
- cererea de consultare a informațiilor confidențiale trebuie prezentată SIC, care asigură transferul documentului în cauză în sala de lectură securizată;
- se aplică procedurile și condițiile privind consultarea informațiilor confidențiale stabilite la articolul 7.

Articolul 10

Declasarea și declasificarea ICUE

- (1) Nu poate fi redus nivelul de clasificare și nici nu pot fi declassificate ICUE decât cu permisiunea autorității de origine și,

dacă este necesar, după consultarea celorlalte părți în cauză. Declasarea sau declasificarea se confirmă în scris. Autoritatea de origine trebuie să comunice modificarea destinatarilor documentelor, iar aceștia din urmă trebuie să informeze cu privire la modificare eventualii destinatari ulteriori, cărora le-au transmis documentele în cauză sau copii ale acestora. Dacă este posibil, autoritățile de origine specifică pe documentele clasificate o dată, o perioadă sau un eveniment de la care conținutul poate fi declassat sau declassificat. Altfel, acestea revizuiesc documentele cel târziu o dată la cinci ani pentru a asigura necesitatea menținerii clasificării inițiale.

- (2) Declasificarea documentelor păstrate în arhivele securizate are loc cel târziu după 30 de ani, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 354/83 al Consiliului din 1 februarie 1983 privind deschiderea către public a arhivelor istorice ale Comunității Economice Europene și ale Comunității Europene a Energiei Atomice ⁽¹⁾. Declassificarea se efectuează de către autoritatea de origine a informațiilor clasificate sau de către serviciul responsabil în momentul respectiv, în conformitate cu anexa I partea 1 secțiunea 10.

Articolul 11

Nerespectarea confidențialității

- (1) Nerespectarea confidențialității în general și, în special, a prezentei decizii atrage după sine, în cazul membrilor Parlamentului European, aplicarea dispozițiilor relevante privind sancțiunile stabilite în Regulamentul de procedură al Parlamentului European.

- (2) Nerespectarea confidențialității de către personal atrage după sine aplicarea procedurilor și sancțiunilor prevăzute de Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil altor agenți ai Uniunii Europene, prevăzut în Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 ⁽²⁾ („Statutul funcționarilor”).

- (3) Președintele și Secretarul General organizează eventualele anchete care se impun.

Articolul 12

Adaptarea prezentei decizii și normele sale de punere în aplicare și raportul anual privind aplicarea prezentei decizii

- (1) Secretarul General propune orice adaptare necesară a prezentei decizii și a anexelor care o pun în aplicare și transmite aceste propuneri Biroului în vederea adoptării unei decizii.

- (2) Secretarul General prezintă Biroului un raport anual privind aplicarea prezentei decizii.

⁽¹⁾ JO L 43, 15.2.1983, p. 1.

⁽²⁾ JO L 56, 4.3.1968, p. 1.

*Articolul 13***Dispoziții tranzitorii și finale**

(1) Informațiile confidențiale care sunt în SIC sau în arhive înainte de aplicarea prezentei decizii sunt clasificate implicit drept „RESTREINT UE/EU RESTRICTED”, cu excepția cazului în care autoritatea de origine decide fie să nu clasifice informațiile, fie să le clasifice cu un nivel mai înalt sau cu un marcaj, în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei decizii.

(2) În cazul în care autoritatea de origine decide să aplice informațiilor confidențiale un nivel de clasificare mai ridicat, acestea sunt clasificate la cel mai scăzut nivel posibil de către autoritatea de origine sau de către delegații acesteia, în colaborare cu SIC și în conformitate cu criteriile stabilite în anexa I.

(3) Se abrogă decizia Biroului din 13 noiembrie 2006 privind normele care reglementează prelucrarea administrativă a documentelor confidențiale.

(4) Se abrogă decizia Biroului din 24 octombrie 2005 prin care se conferă Secretarului General mandatul de a înființa un comitet de declasificare și de a adopta decizii legate de procesul de declasificare.

*Articolul 14***Intrarea în vigoare**

(1) Prezenta decizie intră în vigoare în ziua publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Aceasta se aplică de la 1 iulie 2011.

ANEXA I

PARTEA 1

PRINCIPII DE BAZĂ ȘI STANDARDE MINIME DE SECURITATE PENTRU PROTEJAREA INFORMAȚIILOR CONFIDENȚIALE**1. Introducere**

Prezentele dispoziții stabilesc principiile de bază și standardele minime de securitate care trebuie respectate de către Parlamentul European în toate punctele sale de lucru, precum și de către toți destinatarii ICUE și ai altor informații confidențiale, astfel încât să se asigure securitatea și toate părțile interesate pot fi asigurate în legătură cu stabilirea unui standard comun de protecție. Acestea sunt suplimentate de normele care reglementează tratamentul informațiilor confidențiale de către comisiile parlamentare și de către alte organe parlamentare sau titulari de mandat.

2. Principii generale

Politica de securitate a Parlamentului European face parte integrantă din politica sa de gestionare internă generală și, prin urmare, se bazează pe principiile care reglementează respectiva politică generală. Aceste principii includ legalitatea, transparența, răspunderea și subsidiaritatea și proporționalitatea.

Principiul legalității presupune necesitatea de a menține strict în cadrul legal executarea funcțiilor de securitate și necesitatea de a respecta cerințele legale aplicabile. De asemenea, înseamnă că responsabilitățile din domeniul securității trebuie să se bazeze pe dispoziții legale adecvate. Se aplică integral dispozițiile din Statutul funcționarilor, în special articolul 17 privind obligația personalului de a se abține de la orice divulgare neautorizată a informațiilor care i-au fost aduse la cunoștință în exercitarea atribuțiilor sale și titlul său VI privind măsurile disciplinare. În fine, acest principiu înseamnă că încălcările normelor de securitate în domeniile de responsabilitate ale Parlamentului European trebuie tratate în conformitate cu politica Parlamentului European privind măsurile disciplinare.

Principiul transparenței presupune nevoia de claritate în ceea ce privește toate normele și dispozițiile de securitate, pentru găsirea unui echilibru între diversele servicii și diversele domenii (securitatea fizică în comparație cu protecția informațiilor etc.) și nevoia unei politici coerente și structurate de conștientizare a securității. De asemenea, înseamnă că sunt necesare orientări scrise clare pentru punerea în aplicare a măsurilor de securitate.

Principiul răspunderii presupune că responsabilitățile din domeniul securității vor fi clar definite. În plus, presupune nevoia de a monitoriza cu regularitate corecta executare a acestor responsabilități.

Principiul subsidiarității, sau proporționalitatea, înseamnă că securitatea este organizată la cel mai jos nivel posibil și cât mai aproape posibil de Direcțiile Generale și de serviciile Parlamentului European. Principiul subsidiarității înseamnă că activitățile de securitate se limitează strict la ceea ce este absolut necesar și că măsurile de securitate sunt proporționale cu interesele care trebuie protejate și cu amenințările reale sau potențiale care planează asupra acestor interese, astfel încât să permită o apărare care să determine cât mai puține perturbări posibile.

3. Fundamentele securității informației

Fundamentele unei bune securități a informației sunt:

- (a) în cadrul Parlamentului European, o autoritate INFOSEC (securitatea informațiilor) – serviciu de asigurare însărcinat cu colaborarea cu autoritatea de securitate în cauză pentru a furniza informații și sfaturi privind amenințările tehnice la adresa securității și mijloacele de protecție împotriva acestora;
- (b) cooperarea strânsă între serviciile responsabile ale Parlamentului European și serviciile de securitate ale altor instituții UE.

4. Principiile securității informațiilor**4.1. Obiective**

Principalele obiective ale securității informațiilor sunt, după cum urmează:

- (a) salvagardarea ICUE și a altor informații confidențiale împotriva spionajului, compromiterii sau divulgării neautorizate;

- (b) salvagardarea ICUE prelucrate în sisteme și rețele informatice și de comunicații împotriva amenințărilor la adresa confidențialității, integrității și disponibilității acestora;
- (c) salvagardarea sediilor Parlamentului European care adăpostesc ICUE împotriva sabotajelor și a actelor intenționate de deteriorare;
- (d) în caz de eșec al securității, evaluarea daunelor cauzate, limitarea consecințelor acestora, efectuarea unor anchete de securitate și adoptarea măsurilor necesare de remediere.

4.2. *Clasificare*

- 4.2.1. În ceea ce privește confidențialitatea, este nevoie de atenție și experiență pentru selectarea informațiilor și a materialelor care trebuie protejate și pentru evaluarea gradului de protecție necesar. Este foarte important ca nivelul de protecție să corespundă sensibilității, în termeni de securitate, a elementului individual de informație sau a materialului care trebuie salvagardat. Pentru a asigura buna circulație a informațiilor, se evită atât clasificarea excesivă, cât și clasificarea insuficientă.
- 4.2.2. Sistemul de clasificare este instrumentul de aplicare a principiilor prevăzute în prezenta secțiune; un sistem similar de clasificare se aplică pentru planificarea și organizarea măsurilor de luptă împotriva spionajului, sabotajului, terorismului și a altor amenințări, astfel încât să se asigure cel mai înalt grad de protecție celor mai importante sedii care adăpostesc ICUE și celor mai sensibile puncte din interiorul acestora.
- 4.2.3. Responsabilitatea pentru clasificarea informațiilor îi revine exclusiv autorității de origine a informațiilor în cauză.
- 4.2.4. Nivelul de clasificare poate fi bazat exclusiv pe conținutul informațiilor în cauză.
- 4.2.5. În cazul în care mai multe elemente de informație sunt grupate împreună, nivelul de clasificare care trebuie aplicat grupului trebuie să fie cel puțin egal cu nivelul cel mai înalt de clasificare aplicat individual respectivelor elemente. Unui grup de informații i se poate totuși alocă o clasificare mai înaltă decât cea a părților sale componente.
- 4.2.6. Clasificările sunt alocate doar atunci când este necesar și pentru cât timp este necesar.

4.3. *Obiectivele măsurilor de securitate*

Măsurile de securitate:

- (a) se aplică tuturor persoanelor care au acces la ICUE, la mijloacele de transmitere a ICUE și la alte informații confidențiale, precum și la toate sediile care conțin astfel de informații și la instalații importante;
- (b) sunt concepute pentru a detecta persoanele a căror poziție ar putea pune în pericol securitatea unor asemenea informații și a instalațiilor importante care adăpostesc astfel de informații și pentru a asigura excluderea și îndepărtarea acestora;
- (c) împiedică accesul oricărei persoane neautorizate la astfel de informații sau la instalațiile care le conțin;
- (d) asigură difuzarea unor astfel de informații exclusiv pe baza principiului nevoii de a cunoaște, principiu fundamental tuturor aspectelor securității;
- (e) asigură integritatea (adică prevenirea coruperii, a modificării neautorizate sau a ștergerii neautorizate) și disponibilitatea (adică accesul nu este refuzat celor care au nevoie de informații și au acces autorizat) tuturor informațiilor confidențiale, fie acestea clasificate sau neclasificate, și, în special, a informațiilor stocate, prelucrate sau transmise în formă electromagnetică.

5. **Standarde minime comune**

Parlamentul European asigură respectarea unor standarde minime comune de securitate de către toți destinatarii ICUE, din cadrul instituției și care țin de competența sa, și anume de către toate serviciile și toți contractanții săi, astfel încât informațiile să poată fi transmise cu asigurarea că sunt prelucrate cu aceleași precauții. Aceste standarde minime includ criteriile de autorizare de securitate a funcționarilor Parlamentului European și a altor angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice și procedurile de protecție a informațiilor confidențiale.

Parlamentul European permite accesul organismelor externe la aceste informații doar cu condiția ca acestea să asigure, la prelucrarea lor, respectarea unor dispoziții cel puțin strict echivalente cu aceste standarde minime comune.

Aceste standarde minime comune se aplică, de asemenea, atunci când, prin contract sau înțelegere privind subvențiile, Parlamentul conferă entităților industriale sau altor entități sarcini care implică informații confidențiale.

6. Securitatea pentru funcționarii Parlamentului European și alți angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice

6.1. Instrucțiuni de securitate pentru funcționarii Parlamentului European și alți angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice

Funcționarii Parlamentului European și alți angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice și care ocupă un post care le poate permite accesul la ICUE primesc, atât la intrarea în funcție, cât și ulterior, periodic, un instructaj amănunțit asupra măsurilor de securitate necesare și asupra procedurilor în vigoare în materie. Persoanele respective certifică în scris faptul că au citit și că înțeleg pe deplin dispozițiile curente de securitate aplicabile.

6.2. Responsabilitățile conducerii

Personalul de conducere are obligația de a ști care dintre membrii personalului propriu lucrează cu informații clasificate sau au acces la sisteme informatice sau de comunicații securizate și de a înregistra și raporta orice incident sau vulnerabilitate evidentă care ar putea afecta securitatea.

6.3. Statutul de securitate al funcționarilor Parlamentului European și al altor angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice

Se instituie proceduri care să permită, în momentul în care se obțin informații nefavorabile privind un funcționar al Parlamentului European sau un alt angajat al Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, se iau măsuri pentru a determina dacă persoana în cauză ocupă un post care implică accesul la informații clasificate sau dacă are acces la sisteme informatice sau de comunicații securizate și a informa serviciul responsabil al Parlamentului European. Dacă se stabilește că această persoană constituie un risc de securitate, ea este exclusă sau îndepărtată de la sarcinile în cadrul cărora ar putea pune în pericol securitatea.

7. Securitatea fizică

„Securitatea fizică” înseamnă aplicarea unor măsuri de protecție fizice sau tehnice pentru a preveni accesul neautorizat la ICUE.

7.1. Nevoia de protecție

Nivelul măsurilor de securitate fizică ce trebuie aplicate pentru a asigura protecția ICUE este proporțional cu clasificarea și volumul informațiilor și materialelor deținute și cu amenințarea la care acestea sunt expuse. Toți deținătorii de ICUE trebuie să se conformeze unor reguli standardizate de clasificare și să respecte criterii de protecție uniforme cu privire la deținerea, transmiterea și distrugerea informațiilor și materialelor care trebuie protejate.

7.2. Verificări

Înainte de a lăsa fără supraveghere un sector care cuprinde ICUE, persoanele care le dețin trebuie să se asigure că acestea sunt în siguranță și că toate dispozitivele de securitate (încuietori, alarme etc.) sunt activate. După orele de program se efectuează verificări suplimentare independente.

7.3. Securitatea clădirilor

Clădirile care adăpostesc ICUE sau sisteme informatice sau de comunicații securizate sunt protejate împotriva accesului neautorizat.

Natura protecției asigurate pentru ICUE (de exemplu, ferestre cu gratii, uși care pot fi încuiate, prezența paznicilor la intrări, sisteme automate de control la intrare, inspecții și ronduri de securitate, sisteme de alarmă, sisteme de detectare a intrușilor și câini de pază) depinde de următorii parametri:

- (a) clasificarea, volumul și amplasarea în cadrul clădirii a informațiilor și a materialelor care trebuie protejate;
- (b) calitatea containerelor de securitate care conțin informațiile și materialele în cauză; și
- (c) natura fizică și amplasarea clădirii.

Natura protecției asigurate sistemelor informatice și de comunicații depinde, în mod similar, de evaluarea valorii activelor în cauză și a eventualelor daune cauzate prin compromiterea securității, de natura fizică și amplasarea clădirii în care este adăpostit sistemul și de localizarea sistemului respectiv în clădire.

7.4. *Planuri pentru situații de urgență*

Se pregătesc anticipat planuri detaliate pentru protecția informațiilor clasificate în timpul unor situații de urgență.

8. **Clasificări, identificatori de securitate, aplicare, mărci de securitate și gestionarea clasificării**

8.1. *Identificatori de securitate*

Nu sunt permise alte clasificări decât cele definite la articolul 2 litera (c) din prezenta decizie.

Se poate utiliza un identificator de securitate convenit, pentru a stabili limitele valabilității unei clasificări (însemnând, pentru informațiile clasificate, momentul declasării sau al declasificării automate). Identificatorul este fie „PÂNĂ LA ... (oră/dată)”, fie „PÂNĂ LA ... (eveniment)”.

Se aplică identificatori suplimentari de securitate, precum CRYPTO sau orice alt identificator recunoscut în UE, în cazul în care sunt necesare o distribuție limitată și o utilizare specială suplimentare față de cele desemnate de clasificarea de securitate.

Identificatorii de securitate se utilizează doar în combinație cu o clasificare.

8.2. *Mărci*

Se poate utiliza o marcă pentru a specifica domeniul vizat de document sau o difuzare specială conform principiului nevoii de a cunoaște sau (pentru informații neclasificate) pentru a indica sfârșitul unei interdicții.

O marcă nu este o clasificare și nu trebuie să fie utilizată în locul unei clasificări.

8.3. *Aplicarea clasificării și a identificatorilor de securitate*

Clasificarea se aplică după cum urmează:

- (a) pe documentele clasificate drept „RESTREINT UE/EU RESTRICTED”, prin mijloace mecanice sau electronice;
- (b) pe documentele clasificate drept „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL”, prin mijloace mecanice, manual sau prin tipărire pe hârtie înregistrată și stampilată în prealabil;
- (c) pe documente clasificate drept „SECRET UE/EU SECRET” și „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET”, prin mijloace mecanice sau cu mâna.

Identificatorii de securitate se aplică imediat sub clasificare, prin aceleași mijloace utilizate pentru aplicarea clasificărilor.

8.4. *Administrarea clasificărilor*

8.4.1. *General*

Informațiile se clasifică doar dacă este necesar. Clasificarea se indică clar și corect și se menține doar atât timp cât informația trebuie protejată.

Responsabilitatea pentru clasificarea informațiilor și pentru orice declasare sau declasificare ulterioară aparține exclusiv autorității de origine.

Funcționarii Parlamentului European clasifică, declasează sau declasifică informații la instrucțiunile secretarului general sau în virtutea competențelor delegate de acesta.

Normele metodologice amănunțite privind tratamentul aplicat documentelor clasificate sunt astfel concepute pentru a asigura faptul că acestea beneficiază de un tip de protecție corespunzător cu informațiile conținute.

Numărul de persoane autorizate să emită documente „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” este păstrat la minimum, iar numele persoanelor în cauză sunt înscrise pe o listă întocmită de SIC.

8.4.2. Aplicarea clasificărilor

Clasificarea unui document este determinată de nivelul de sensibilitate al conținutului său, în conformitate cu definiția de la articolul 2 litera (c). Este important ca aplicarea unui anumit nivel de clasificare să fie făcută în mod corect și proporțional, în special pentru nivelul de clasificare „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET”.

Nivelul de clasificare al unei scrisori sau al unei note care conține documente însoțitoare este la fel de înalt ca cel mai înalt nivel de clasificare al documentelor însoțitoare. Autoritatea de origine indică clar la ce nivel ar trebui clasificată scrisoarea sau nota după separarea de documentele însoțitoare.

Autoritatea de origine a unui document care urmează a fi clasificat ține cont de normele stabilite anterior și limitează orice tendință de clasificare excesivă sau insuficientă.

Paginile individuale, paragrafele, secțiunile, anexele, apendicele și documentele însoțitoare ale unui anumit document pot necesita clasificări diferite și sunt clasificate în consecință. Clasificarea documentului per ansamblu este clasificarea de cel mai înalt nivel atribuită unei părți din document.

9. Inspecții

Direcția Parlamentului European responsabilă cu securitatea, care poate fi asistată de SIC în îndeplinirea acestei sarcini, efectuează inspecții periodice ale aranjamentelor de securitate stabilite pentru protecția informațiilor clasificate ale UE (ICUE).

Direcția Parlamentului European responsabilă cu securitatea și serviciile de securitate ale celorlalte instituții, organisme, oficii și agenții înființate în virtutea sau în baza tratatelor, care dețin ICUE pot, de asemenea, să convină asupra realizării unor evaluări reciproce ale aranjamentelor de securitate stabilite pentru protecția ICUE.

10. Procedura de declasificare

- 10.1. SIC va examina ICUE și va prezenta autorității de origine propuneri de declasificare a unui document cu cel mult 25 de ani după data la care documentul a fost creat. Documentele care nu sunt declassificate după o primă examinare sunt reexamine periodice, dar cel puțin o dată la cinci ani.
- 10.2. Pe lângă documentele care se află în arhivele sigure și care sunt clasificate în mod adecvat, procesul de declasificare poate să acopere, de asemenea, alte informații confidențiale existente în arhivele sigure sau deținute de Centrul de Arhivistică și Documentare al Parlamentului European (CARDOC).
- 10.3. În numele autorității de origine, SIC îi revine responsabilitatea de a informa destinatarul documentului cu privire la modificarea clasificării, iar aceștia din urmă sunt responsabili, la rândul lor, să informeze eventualii destinatari ulteriori, cărora le-au transmis documentele în cauză sau copii ale acestora, cu privire la modificare.
- 10.4. Declassificarea nu afectează mărcile care pot apărea pe document.
- 10.5. Clasificarea originală, marcată în partea de sus și în cea de jos pe fiecare pagină este barată. Prima pagină a documentului (coperta) este ștampilată și completată cu referința SIC.
- 10.6. Textul documentului declassificat este atașat fișei electronice sau sistemului echivalent în care acesta a fost înregistrat.
- 10.7. În cazul documentelor care fac obiectul unei excepții privind viața privată și integritatea persoanei sau interesele comerciale ale unei persoane fizice sau juridice și în cazul documentelor sensibile se aplică dispozițiile prevăzute la articolul 2 din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 354/83 al Consiliului.

10.8. În afară de prevederile de la punctele 10.1-10.7, se aplică următoarele norme:

- (a) în ceea ce privește documentele terților, SIC consultă terții în cauză înainte de a efectua declasificarea. Terții dispun de opt săptămâni pentru a-și prezenta observațiile;
- (b) în ceea ce privește excepția privind viața privată și integritatea persoanei, procedura de declasificare ține seama în special de acordul persoanei în cauză, de imposibilitatea identificării persoanei în cauză și/sau de faptul că respectiva persoană nu mai este în viață;
- (c) în ceea ce privește excepția privind interesele comerciale ale unei persoane fizice sau juridice, persoana în cauză poate fi notificată prin publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, acordându-se un termen de patru săptămâni din ziua publicării pentru a-și prezenta observațiile.

PARTEA 2

PROCEDURA DE ACORDARE A AUTORIZĂRII DE SECURITATE

11. Procedura de acordare a autorizării de securitate pentru membrii Parlamentului European

- 11.1. Ținând seama de prerogativele și competențele Parlamentului European, membrilor săi li se poate acorda accesul la ICUE cărora li s-a atribuit un nivel de clasificare până la și incluzând nivelul „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” fără autorizare de securitate. Pentru informațiile clasificate drept „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL”, membrii Parlamentului European semnează o declarație pe proprie răspundere, prin care se angajează să nu divulge conținutul informațiilor respective niciunui terț.
- 11.2. Pentru a avea acces la informații clasificate drept „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” sau „SECRET UE/EU SECRET”, membrii Parlamentului European trebuie să fi fost autorizați în conformitate cu procedura menționată la punctele 11.3 și 11.4.
- 11.3. Autorizațiile se acordă doar membrilor Parlamentului European care au fost supuși unei verificări de securitate de către autoritățile naționale competente ale statelor membre în conformitate cu procedura menționată la punctele 11.9-11.14. Președintelui îi revine responsabilitatea de a acorda autorizația membrilor Parlamentului European.
- 11.4. Președintele poate acorda autorizația după obținerea avizului emis de autoritățile naționale competente ale statelor membre pe baza verificării de securitate efectuate în conformitate cu punctele 11.8 și 11.13.
- 11.5. Direcția Parlamentului European responsabilă cu securitatea păstrează o listă actualizată a tuturor membrilor Parlamentului European cărora li s-a acordat o autorizație, inclusiv o autorizație provizorie în sensul punctului 11.15.
- 11.6. Autorizația este valabilă pe o perioadă de cinci ani sau pe durata sarcinilor pentru care a fost eliberată, oricare dintre aceste perioade este mai scurtă. Autorizația poate fi reînnoită în conformitate cu procedura stabilită la punctul 11.4.
- 11.7. Autorizația este retrasă de președinte în cazul în care acesta consideră că există motive justificate în acest sens. Orice decizie de retragere a autorizației se notifică membrului Parlamentului European în cauză, care poate cere să fie ascultat de către președinte înainte de intrarea în vigoare a retragerii, precum și autorității naționale competente.
- 11.8. Verificarea de securitate se efectuează cu sprijinul membrului Parlamentului European vizat și la cererea președintelui. Autoritatea națională competentă pentru verificare este cea a statului membru al cărui cetățean este membrul Parlamentului European în cauză.
- 11.9. În cadrul procedurii de verificare, membrul Parlamentului European în cauză trebuie să completeze un formular cu informații personale.
- 11.10. Președintele specifică în cererea sa către autoritățile naționale competente nivelul de clasificare al informațiilor care vor fi puse la dispoziția membrului Parlamentului European în cauză, astfel încât acestea să poată desfășura verificarea de securitate.

- 11.11. Întregul proces de verificare de securitate desfășurat de autoritățile naționale competente împreună cu rezultatele obținute sunt în conformitate cu reglementările relevante în vigoare în statul membru în cauză, inclusiv cele privind căile de apel.
- 11.12. Dacă autoritățile naționale competente din statele membre dau un aviz favorabil, președintele poate elibera autorizația membrului Parlamentului European în cauză.
- 11.13. Membrul Parlamentului European în cauză este informat în cazul unui aviz negativ al autorităților naționale competente și poate cere ascultarea sa de către președinte. În cazul în care consideră necesar, președintele se poate adresa autorităților naționale competente pentru a le solicita clarificări suplimentare. Dacă avizul negativ este confirmat, nu se acordă autorizația.
- 11.14. Toți membrii Parlamentului European autorizați în sensul punctului 11.3 primesc, la data autorizării și, ulterior, la intervale regulate, toate liniile directe necesare privind protecția informațiilor clasificate și mijloacele de a asigura această protecție. Membrii Parlamentului European în cauză semnează o declarație prin care confirmă primirea informațiilor.
- 11.15. În circumstanțe excepționale, după ce a notificat în prealabil autoritățile naționale competente și în cazul în care acestea nu răspund în termen de o lună, președintele poate să acorde unui membru al Parlamentului European o autorizație provizorie, pentru o perioadă care nu poate depăși șase luni, în așteptarea rezultatului anchetei menționate la punctul 11.11. Autorizațiile provizorii astfel acordate nu permit accesul la informații clasificate drept „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET”.
12. **Procedura de acordare a autorizării de securitate pentru funcționarii Parlamentului European și alți angajați ai parlamentului care lucrează pentru grupurile politice**
- 12.1. Doar funcționarii Parlamentului European și alți angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice care, prin natura sarcinilor lor și pentru cerințe de serviciu, trebuie să cunoască sau să utilizeze informații clasificate deținute de Comisie au acces la astfel de informații.
- 12.2. Pentru a avea acces la informații clasificate drept „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET”, „SECRET UE/EU SECRET” și „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL”, persoanele menționate la punctul 12.1 anterior trebuie să fi fost autorizate în conformitate cu procedura stabilită la punctele 12.3 și 12.4.
- 12.3. Autorizațiile se acordă doar persoanelor menționate la punctul 12.1 care au fost supuse unei verificări de securitate de către autoritățile naționale competente ale statelor membre (ANS) în conformitate cu procedura menționată la punctele 12.9-12.14. Secretarul general este responsabil pentru procedura prin care autorizația este acordată funcționarilor Parlamentului European și altor angajați ai Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice.
- 12.4. Secretarul general poate acorda autorizația după obținerea avizului emis de autoritățile naționale competente ale statelor membre pe baza verificării de securitate efectuate în conformitate cu punctele 12.8-12.13.
- 12.5. Direcția Parlamentului European responsabilă cu securitatea păstrează o listă actualizată a tuturor posturilor pentru care este necesară o procedură de acordare a autorizării de securitate, furnizată de serviciile competente ale Parlamentului European, și a tuturor persoanelor cărora li s-a acordat o autorizație, inclusiv o autorizație provizorie în sensul punctului 12.15.
- 12.6. Autorizația este valabilă pe o perioadă de cinci ani sau pe durata sarcinilor pentru care a fost eliberată, oricare dintre aceste perioade este mai scurtă. Autorizația poate fi reînnoită în conformitate cu procedura menționată la punctul 12.4.
- 12.7. Autorizația este retrasă de secretarul general în cazul în care acesta consideră că există motive justificate în acest sens. Orice decizie de retragere a autorizației se notifică funcționarului Parlamentului European și angajatului Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, care poate cere să fie ascultat de către secretarul general înainte ca retragerea autorizației să producă efecte, precum și autorității naționale competente.
- 12.8. Verificarea de securitate se efectuează cu sprijinul persoanei în cauză și la cererea secretarului general. Autoritatea națională competentă pentru verificare este cea a statului membru al cărui cetățean este persoana în cauză. În cazul în care acest lucru este permis de legislația și reglementările naționale, autoritățile naționale competente pot să supună persoane care nu sunt cetățeni ai statului membru respectiv unor investigații în cazul în care acestea solicită acces la informații clasificate drept „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” sau la informații cărora li s-a atribuit un nivel de clasificare mai înalt.

- 12.9. În cadrul procedurii de verificare, funcționarul Parlamentului European sau angajatul Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice completează un formular cu informații personale.
- 12.10. Secretarul general specifică în cererea sa către autoritățile naționale competente tipul și nivelul de clasificare al informațiilor de care persoana în cauză urmează să ia la cunoștință, astfel încât acestea să poată desfășura verificarea de securitate și furniza un aviz cu privire la nivelul de autorizare care ar fi potrivit să îi fie acordat persoanei în cauză.
- 12.11. Întregul proces de verificare de securitate desfășurat de autoritățile naționale competente și rezultatele obținute sunt supuse reglementărilor relevante în vigoare în statul membru în cauză, inclusiv celor privind căile de apel.
- 12.12. Dacă autoritățile naționale competente din statul membru dau un aviz favorabil, secretarul general poate elibera autorizația persoanei în cauză.
- 12.13. Un aviz negativ al autorităților naționale competente se notifică funcționarului Parlamentului European sau altui angajat al Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, care poate cere să fie ascultat de către secretarul general. În cazul în care consideră necesar, secretarul general se poate adresa autorităților naționale competente pentru a le solicita clarificări suplimentare. Dacă avizul negativ este confirmat, nu se acordă autorizația.
- 12.14. Toți funcționarii Parlamentului European și angajații Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, autorizați în sensul punctelor 12.4 și 12.5 primesc, în momentul acordării autorizației și ulterior periodic, toate instrucțiunile necesare privind protecția informațiilor clasificate și mijloacele prin care se asigură această protecție. Acești funcționari și angajați semnează o declarație prin care confirmă că au primit aceste instrucțiuni și că se obligă să le respecte.
- 12.15. În circumstanțe excepționale, după ce a notificat în prealabil autoritățile naționale competente și în cazul în care acestea nu răspund în termen de o lună, secretarul general poate să acorde o autorizație provizorie unui funcționar al Parlamentului European sau unui alt angajat al Parlamentului care lucrează pentru grupurile politice, pentru o perioadă care nu poate depăși șase luni, în așteptarea rezultatului verificării de securitate menționate la punctul 12.11. Autorizațiile provizorii astfel acordate nu permit accesul la informații clasificate drept „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET”.
-

COMISIA EUROPEANĂ

Rata de schimb a monedei euro ⁽¹⁾

29 iunie 2011

(2011/C 190/03)

1 euro =

Moneda			Moneda		
		Rata de schimb			Rata de schimb
USD	dolar american	1,4425	AUD	dolar australian	1,3585
JPY	yen japonez	116,93	CAD	dolar canadian	1,4037
DKK	coroana daneză	7,4592	HKD	dolar Hong Kong	11,2265
GBP	lira sterlină	0,89980	NZD	dolar neozeelandez	1,7559
SEK	coroana suedeză	9,2047	SGD	dolar Singapore	1,7799
CHF	franc elvețian	1,2036	KRW	won sud-coreean	1 553,32
ISK	coroana islandeză		ZAR	rand sud-african	9,8846
NOK	coroana norvegiană	7,8055	CNY	yuan renminbi chinezesc	9,3235
BGN	leva bulgărească	1,9558	HRK	kuna croată	7,3833
CZK	coroana cehă	24,342	IDR	rupia indoneziană	12 412,97
HUF	forint maghiar	267,05	MYR	ringgit Malaiezia	4,3727
LTL	litas lituanian	3,4528	PHP	peso Filipine	62,770
LVL	lats leton	0,7093	RUB	rubla rusească	40,3780
PLN	zlot polonez	3,9987	THB	baht thailandez	44,429
RON	leu românesc nou	4,2105	BRL	real brazilian	2,2687
TRY	lira turcească	2,3604	MXN	peso mexican	16,9954
			INR	rupie indiană	64,7210

⁽¹⁾ Sursă: rata de schimb de referință publicată de către Banca Centrală Europeană.

INFORMĂRI PROVENIND DE LA STATELE MEMBRE

Actualizarea listei cu punctele de trecere a frontierei prevăzute la articolul 2 alineatul (8) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen) (JO C 316, 28.12.2007, p. 1; JO C 134, 31.5.2008, p. 16; JO C 177, 12.7.2008, p. 9; JO C 200, 6.8.2008, p. 10; JO C 331, 31.12.2008, p. 13; JO C 3, 8.1.2009, p. 10; JO C 37, 14.2.2009, p. 10; JO C 64, 19.3.2009, p. 20; JO C 99, 30.4.2009, p. 7; JO C 229, 23.9.2009, p. 28; JO C 263, 5.11.2009, p. 22; JO C 298, 8.12.2009, p. 17; JO C 74, 24.3.2010, p. 13; JO C 326, 3.12.2010, p. 17; JO C 355, 29.12.2010, p. 34; JO C 22, 22.1.2011, p. 22; JO C 37, 5.2.2011, p. 12; JO C 149, 20.5.2011, p. 8)

(2011/C 190/04)

Publicarea listei cu punctele de trecere a frontierei prevăzute la articolul 2 alineatul (8) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen) are la bază informațiile comunicate Comisiei de către statele membre în conformitate cu articolul 34 din Codul frontierelor Schengen.

În afară de publicarea în Jurnalul Oficial, o actualizare periodică este disponibilă pe site-ul Direcției Generale Afaceri Interne.

SPANIA

Modificarea informațiilor publicate în JO C 316, 28.12.2007 și în JO C 74, 24.3.2010

Frontiere aeriene

Nou punct de trecere a frontierei: Castellón

INFORMĂRI REFERITOARE LA SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE A AELS

REZUMATUL DECIZIEI NR. 322/10/COL A AUTORITĂȚII AELS DE SUPRAVEGHERE

din 14 iulie 2010

referitoare la o procedură inițiată în temeiul articolului 54 din Acordul privind SEE împotriva societății Posten Norge AS

(Cazul nr. 34250 Posten Norge/Privpak)

(Numai textele în limba engleză și norvegiană sunt autentice)

(2011/C 190/05)

La data de 14 iulie 2010, Autoritatea AELS de Supraveghere („Autoritatea”) a adoptat o decizie referitoare la o procedură inițiată în temeiul articolului 54 din Acordul privind SEE. În conformitate cu dispozițiile articolului 30 din capitolul II din Protocolul 4 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea, Autoritatea publică prin prezenta numele părților și conținutul principal al deciziei, ținând cont de interesul legitim al întreprinderilor de a-și proteja secretele de afaceri. O versiune neconfidențială a textului integral al deciziei poate fi găsită în versiunile lingvistice autentice ale cazului pe site-ul Autorității, la adresa:

<http://www.eftasurv.int/competition/competition-cases/>

REZUMATUL ÎNCĂLCĂRII

1. Introducere

- (1) Decizia a fost adresată Posten Norge AS. Posten Norge este operatorul național de servicii poștale din Norvegia. Posten Norge a avut, în 2006, o cifră de afaceri la nivel mondial de 23 668 de milioane de coroane norvegiene („MNOK”). Cifra de afaceri din afara Norvegiei a reprezentat aproximativ 17,5 % din cifra de afaceri totală a grupului în 2006. Statul norvegian este unicul proprietar al societății Posten Norge.
- (2) Reclamantul a fost Schenker Privpak AB („Privpak”), o societate înregistrată în Suedia în 1992. Privpak livrează consumatorilor din Norvegia, Suedia și Finlanda colete de la companiile de vânzare la distanță. Schenker Privpak AB face parte din grupul de companii DB Schenker. DB Schenker combină toate activitățile de transport și logistică ale Deutsche Bahn AG. În ultimă instanță, Deutsche Bahn AG este deținută 100 % de către statul german. În Norvegia, Privpak a operat prin intermediul Schenker Privpak AS, o societate cu răspundere limitată constituită în conformitate cu legislația norvegiană.

2. Procedura

- (3) La 24 iunie 2002, Autoritatea a primit o plângere din partea Privpak. Privpak a prezentat informații suplimentare prin scrisorile din 9 decembrie 2002, 14 ianuarie 2003, 15 august 2003 și 5 martie 2004. Posten Norge a răspuns cererilor de informații la 16 și 23 iunie 2003. În perioada 21-24 iunie 2004, au avut loc inspecții la sediul Posten Norge din Oslo. În urma unui număr de cereri de informații adresate Privpak, Posten Norge și părților terțe, Autoritatea a adoptat, la 17 decembrie 2008, o comunicare privind obiecțiunile împotriva Posten Norge. Posten Norge a răspuns comunicării privind obiecțiunile la data de 3 aprilie 2009. La 16 iunie 2009, a avut loc o audiere orală.

3. Comportamentul societății Posten Norge

- (4) În 1999, Posten Norge a concluzionat că rețeaua sa de distribuție de la acea dată nu răspundea în mod suficient cerințelor în materie de accesibilitate și de servicii ale pieței. În plus, veniturile provenite din rețea suferiseră reduceri importante în ultimii ani, iar funcționarea rețelei devenise mult prea costisitoare. Prin urmare, Posten Norge a decis să își reorganizeze rețeaua de distribuție și să reducă numărul de oficii poștale la 300-450, înființând în schimb cel puțin 1 100 de puncte poștale în magazine („Post-in-Shop”). Astfel, Posten Norge ar spori accesibilitatea serviciilor sale poștale și financiare suplimentând numărul total de puncte de livrare cu cel puțin 200 și și-ar îmbunătăți profitabilitatea reducându-și costurile de funcționare.
- (5) Conceptul de punct poștal în magazin („Post-in-Shop”) este un concept dezvoltat și deținut de Posten Norge, care se referă la furnizarea unei game de servicii poștale și financiare în puncte de vânzare cu amănuntul/distribuție, precum supermarketuri, magazine alimentare, chioșcuri și benzinării. Fiecare punct poștal din magazin trebuie să ofere cel puțin serviciile minime poștale și bancare de bază pe care Posten Norge are obligația să le furnizeze pentru a îndeplini cerințele licenței în baza căreia își desfășoară activitatea. În funcție de baza de clienți a fiecărui punct poștal în magazin, pot fi furnizate și alte produse și servicii. Posten Norge este principalul responsabil pentru monitorizarea zilnică a punctelor poștale din magazine și are dreptul să controleze toate aspectele legate de funcționarea conceptului. Punctul poștal în magazin este integrat într-un punct de vânzare cu amănuntul și are același orar de funcționare ca și acesta. Punctul poștal din magazin are un profil uniform și poartă însemnele mărcii, în conformitate cu strategia generală a Posten Norge.
- (6) În anii 1999-2000, când a fost lansat conceptul de punct poștal în magazin, intenția Posten Norge a fost aceea de a încheia alianțe strategice cu principalele lanțuri/grupuri de magazine alimentare, chioșcuri și benzinării pentru furnizarea de servicii poștale în magazine. La începutul anului 2000, Posten Norge a negociat în acest scop acorduri de intenție cu principalele grupuri și lanțuri de vânzare cu amănuntul. Ulterior, a încheiat următoarele acorduri cu privire la conceptul de punct poștal în magazin:
- un acord de afaceri, în septembrie 2000, cu NorgesGruppen/Shell, prin care grupul NorgesGruppen/Shell a devenit partenerul preferat al Posten Norge. În schimb, Posten Norge a primit acces exclusiv la toate punctele de distribuție/vânzare cu amănuntul ale grupului (exclusivitate de grup);
 - un acord-cadru, în ianuarie 2001, cu COOP, prin care COOP a primit statutul de prioritate numărul 2; și
 - un protocol în ianuarie 2001 cu ICA.
- (7) În temeiul ultimelor două acorduri, Posten Norge a primit acces exclusiv în punctele de vânzare cu amănuntul în care a fost înființat un punct poștal. Au fost, de asemenea, negociate cu fiecare grup, acorduri-standard de funcționare, care urmează să fie încheiate cu magazinele individuale care au găzduit un punct poștal în magazin.
- (8) De la începutul anului 2004, Posten Norge a efectuat, din proprie inițiativă, negocieri paralele cu NorgesGruppen, COOP și ICA, în vederea încheierii de noi acorduri-cadru pentru deschiderea de puncte poștale în magazine. Aceste acorduri au avut drept scop înlocuirea acordurilor existente începând cu 1 ianuarie 2006. S-a propus pe plan intern în cadrul Posten Norge ca toate grupurile să fie informate că Posten Norge dorește: (i) să încheie noi acorduri-cadru cu privire la punctele poștale din magazine; și (ii) să adapteze dispozițiile legate de statutul preferențial, fără să informeze însă grupurile de vânzare cu amănuntul dacă și cui va acorda un astfel de statut înainte de sfârșitul negocierilor. Posten Norge a urmat strategia propusă și a lăsat chestiunea *statutului de partener preferat* deschisă în timpul negocierilor.
- (9) În cursul anului 2006, toate clauzele privind exclusivitatea și statutul de partener preferat au fost eliminate din acordurile încheiate de Posten Norge.

4. Articolul 54 din Acordul privind SEE

4.1. Piața relevantă

- (10) În timpul perioadei în discuție, Posten Norge a furnizat servicii de coletărie de la societate la consumatori (B2C) cu livrare directă prin punctele poștale și cu livrare la domiciliu. De asemenea, a oferit servicii de coletărie de la societate la consumatori (B2C) pentru livrările în străinătate.

- (11) Rețeaua Posten Norge pentru livrarea de servicii de colectare de la societate la consumatori (B2C) era alcătuită din oficiile sale poștale și din punctele poștale din magazine. Această rețea ar putea fi suplimentată, apelându-se, dacă este necesar, la poștașii din zonele rurale cele mai îndepărtate. Posten Norge era singurul furnizor de servicii de colectare B2C cu o rețea de livrare care acoperea întreg teritoriul Norvegiei.

4.1.1. Piața relevantă a produsului

- (12) Cazul se referă la furnizarea de servicii de colectare B2C cu livrare directă prin punctele poștale. Livrarea directă prin punctele poștale era modul de livrare de colete B2C cel mai des întâlnit în Norvegia, cu care consumatorii erau obișnuți. Posten Norge era principalul furnizor de servicii de colectare de la societate la consumatori (B2C); serviciile de livrare la domiciliu au constituit doar o mică parte din volumul total de colete livrate consumatorilor (B2C). Dovezile nu au indicat faptul că societățile de vânzare la distanță considerau serviciile de livrare la domiciliu ca un substitut al serviciilor Posten Norge de colectare de la societate la consumatori (B2C) cu livrare directă prin punctele poștale. Livrarea de colete la domiciliu presupune existența unei infrastructuri de transport capabile să asigure livrarea coletelor la domiciliul fiecărui client beneficiar. Serviciile de livrare la domiciliu și serviciile de livrare directă prin punctele poștale din magazine nu ar fi putut fi considerate substituibile sau interșanjabile decât dacă ar fi fost posibil ca o cantitate considerabilă de colete să poată fi livrate pe termen scurt prin serviciul de livrare la domiciliu în loc să fie livrate prin livrare directă la un punct poștal. Dovezile disponibile au arătat că acesta nu a fost un scenariu realist în perioada relevantă. Serviciile de colectare B2C cu livrare la domiciliu nu au fost, prin urmare, incluse în piața relevantă a produsului.
- (13) Serviciile de colectare de la societate la societate (B2B) sunt folosite de societățile cliente care cer livrarea de colete la sediul altor societăți în timpul orelor de lucru. Pentru astfel de clienți de afaceri, factorul timp este foarte important și aceștia sunt pregătiți să plătească un preț semnificativ mai mare pentru aceste servicii. Având în vedere diferența de preț între cele două servicii, care reflectă, probabil, diferența între costul furnizării acestor servicii, nu ar fi economic pentru societățile de vânzare la distanță să înlocuiască serviciile de colectare B2C cu servicii de colectare B2B cu livrare directă prin punctele poștale. Aceste din urmă servicii nu au constituit, prin urmare, o constrângere de natură concurențială pentru furnizarea de servicii de colectare B2C. În plus, nu era fezabil din punct de vedere practic ca societățile de vânzare la distanță să facă tranziția la furnizarea de servicii de colectare B2B, deoarece furnizorii de astfel de servicii cer în mod normal ca destinatarul coletului să fie o societate, și nu o persoană particulară.
- (14) Autoritatea nu avea cunoștință de existența vreunui furnizor care să ofere, într-o măsură relevantă, în perioada analizată, servicii de colectare B2C la locul de muncă al consumatorului. Existența unor diferențe între caracteristicile, prețul și utilizarea preconizată a celor două servicii a sugerat faptul că, pentru societățile de vânzare la distanță, livrarea de colete de la consumator la consumator (C2C) nu a constituit un substitut pentru serviciile de colectare B2C cu livrare directă prin punctele poștale.
- (15) Autoritatea a concluzionat că, în perioada în cauză, piața serviciilor de colectare B2C cu livrare directă prin punctele poștale era distinctă de piața serviciilor de colectare B2C cu livrare la domiciliu sau cu livrare la locul de muncă, precum și de piața serviciilor de colectare B2B și C2C.

4.1.2. Piața geografică relevantă

- (16) Aria geografică a pieței pentru serviciile de colectare B2C cu livrare directă prin punctele poștale a fost limitată la teritoriul Norvegiei.

4.2. Poziția dominantă

- (17) De la lansarea lor în 1997, Posten Norge a fost principalul furnizor de servicii de colectare B2C cu livrare directă prin punctele poștale în Norvegia și a avut foarte puțini concurenți pe această piață. Privpak a fost, până la intrarea Tollpost pe piață, singurul concurent al Posten Norge. Nicio societate de vânzare la distanță nu a menționat vreun alt concurent care să fi furnizat servicii de colectare B2C cu livrare directă prin punctele poștale înainte de toamna anului 2006. Tollpost a decis să intre pe piață în toamna anului 2005, dar a devenit operațional abia în toamna anului 2006 și la o scară foarte mică.

- (18) Cota de piață a Posten Norge a rămas de peste 98 % sau în preajma acestei valori pe tot parcursul perioadei relevante. Au existat bariere importante la intrarea și extinderea pe piața relevantă în cursul perioadei în cauză. Posibilitatea de noi intrări în această perioadă nu a restricționat comportamentul pe piață al Posten Norge într-o măsură semnificativă. În lipsa unor furnizori alternativi cu cote de piață importante și stabile, orice amenințare, venită chiar din partea celor mai importanți clienți, de a renunța în totalitate sau în mare parte la serviciile Posten Norge în favoarea unei alte societăți nu a fost credibilă. Prin urmare, Posten Norge a rămas un partener comercial inevitabil pe tot parcursul perioadei relevante.
- (19) Autoritatea a concluzionat că, în cursul perioadei relevante, Posten Norge s-a aflat într-o poziție dominantă pe piața relevantă în sensul articolului 54 din Acordul privind SEE. Piața geografică relevantă pe care Posten Norge deținea o poziție dominantă a constituit o „parte importantă” din teritoriul SEE.

4.3. Abuzul de drept

4.3.1. Evaluarea comportamentului Posten Norge

- (20) Articolul 54 din Acordul privind SEE interzice ca fiind incompatibil cu funcționarea Acordului privind SEE orice act prin care una sau mai multe întreprinderi abuzează de o poziție dominantă pe teritoriul reglementat de acord sau pe o parte semnificativă a acestuia, în măsura în care acest lucru poate afecta comerțul între părțile contractante.
- (21) Conform jurisprudenței constante, noțiunea de abuz se definește ca fiind:
- „o noțiune obiectivă care vizează comportamentele unei întreprinderi în poziție dominantă care sunt de natură să influențeze structura unei piețe unde gradul de concurență este deja redus tocmai din cauza prezenței întreprinderii respective și care, prin recurgerea la mijloace diferite de cele care guvernează o concurență normală între produse și servicii pe baza prestațiilor operatorilor economici, au ca efect crearea de obstacole în calea menținerii gradului de concurență existent încă pe piață sau în calea dezvoltării acestei concurențe” ⁽¹⁾.
- (22) Efectele menționate în jurisprudența citată la punctul precedent nu se referă neapărat la efectele concrete sau reale ale comportamentului abuziv care face obiectul plângerii. În scopul stabilirii unei încălcări a articolului 54 din Acordul privind SEE, este suficient să se demonstreze că respectivul comportament abuziv al întreprinderii aflate într-o poziție dominantă tinde să restrângă concurența sau, cu alte cuvinte, că poate să aibă acest efect. Capacitatea practicii în cauză de a restrânge concurența poate fi indirectă, cu condiția să se demonstreze, într-o măsură considerată suficientă conform standardului juridic relevant, faptul că practica respectivă poate efectiv să conducă la o restrângere a concurenței.
- (23) Decizia constată că Posten Norge a abuzat de poziția sa dominantă prin faptul că a utilizat exclusivitatea de grup și de distribuție în acordurile sale contractuale cu grupurile de vânzare cu amănuntul și prin strategia pe care a adoptat-o atunci când a renegociat acordurile începând cu 2004.
- (24) Exclusivitatea de grup a împiedicat concurenței Posten Norge să obțină acces la întregul grup Norges-Gruppen/Shell, care includea cel mai mare grup de vânzare cu amănuntul de bunuri de consum zilnic, cel mai mare lanț de chioșcuri și un lanț important de benzinării din Norvegia. Exclusivitatea de grup și de distribuție a legat de Posten Norge un număr important de puncte de vânzare din principalele lanțuri de magazine alimentare, chioșcuri și benzinării din Norvegia.
- (25) Încă de la încheierea acordurilor lor cu Posten Norge în 2001 și în 2002, când au fost înființate un număr mare de puncte poștale în magazine, atât COOP, cât și ICA au urmărit să obțină cât mai multe puncte poștale în magazine posibil. Faptul că Posten Norge impunea exclusivitate de distribuție excludea posibilitatea înființării vreunui punct poștal în orice magazin aparținând COOP sau ICA la care se acordase acces unui furnizor concurent de servicii de coletărie B2C. Cu alte cuvinte, fiecare punct de vânzare folosit de un concurent al Posten Norge ar fi exclus din sfera conceptului de punct poștal în

⁽¹⁾ Cauza 85/76, Hoffmann-La Roche/Comisia, Rec., 1979, p. 461, punctul 91; cauza 322/81, Michelin/Comisia (Michelin I), Rec., 1981, p. 3461, punctul 70; cauza C-62/86, AKZO/Comisia, Rec., 1991, p. I-3359, punctul 69; cauza T-228/97, Irish Sugar/Comisia, Rec., 1999, p. II-2969, punctul 111; cauza T-219/99, British Airways/Comisia, Rec., 2003, p. II-5917, punctul 241; cauza T-271/03, Deutsche Telekom/Comisia, Rep., 2008, p. II-477, punctul 233.

magazin. Dacă COOP și ICA ar fi căzut de acord să lanseze un concept de livrare concurent, care să conducă la înființarea a câteva sute de puncte de vânzare „concurente” în rețelele lor de vânzare cu amănuntul, s-ar fi redus în mod semnificativ probabilitatea ca acestea să primească noi puncte de vânzare care să includă puncte poștale în magazine.

- (26) În timpul renegocierilor, Posten Norge a lăsat deschisă chestiunea statutului de partener preferențial și a dat astfel societăților COOP și ICA impresia că acestea ar putea primi acest statut sau, cel puțin, că și-ar putea îmbunătăți statutul începând cu 2006. Acest lucru a constituit în mod evident un factor disuasiv pentru COOP și ICA, susceptibil să limiteze disponibilitatea acestora de a lucra cu furnizori alternativi de servicii de colectare B2C. Așa s-a și întâmplat, cel puțin atât timp cât au continuat negocierile, iar relațiile contractuale cu COOP și ICA au rămas nesoluționate.
- (27) Pe baza dovezilor disponibile, Autoritatea a concluzionat că Reitangruppen, al patrulea grup de vânzare cu amănuntul ca importanță, și celelalte lanțuri principale de benzinării nu erau pregătite să lanseze concepte de livrare de servicii de colectare B2C în lanțurile lor. Aceștia considerau că nu au suficient spațiu în magazinele lor pentru a furniza servicii de colectare, că un concept de livrare de colete nu ar oferi suficiente oportunități de afaceri sau au avut o atitudine negativă față de proiecte care ar putea genera costuri suplimentare și/sau s-ar îndepărta de la strategia principală a lanțului. Celelalte lanțuri principale de magazine alimentare, de chioșcuri și de benzinării au fost, prin urmare, într-o mare măsură, inaccesibile pentru concurenții Posten Norge în perioada relevantă.
- (28) Pe baza acestor considerente, Autoritatea a concluzionat că acest comportament al Posten Norge a făcut mult mai dificil accesul societăților nou-intrate pe piață la cele mai populare canale de distribuție din Norvegia. Comportamentul Posten Norge a creat, prin urmare, bariere strategice la intrarea pe piața relevantă a furnizorilor de servicii de colectare B2C cu livrare directă prin puncte poștale din magazine. Prin urmare, limitarea accesului la principalele lanțuri de magazine alimentare, chioșcuri și benzinării ca urmare a comportamentului Posten Norge a fost de natură să reducă capacitatea și/sau stimulentele necesare pentru ca rivalii Posten Norge să concureze pe piața furnizării de servicii de colectare B2C cu livrare directă prin puncte poștale din magazine.
- (29) În plus, Autoritatea a considerat că acest comportament al Posten Norge a condus, probabil, la efecte anticoncurențiale reale, care au adus deservicii consumatorilor. Pe baza dovezilor disponibile, a fost considerat probabil faptul că, în absența comportamentului Posten Norge, concurenții acestei societăți ar fi putut avea acces la principalele lanțuri de magazine alimentare și de chioșcuri. Acest lucru ar fi facilitat intrarea și extinderea acestora pe piața relevantă, ar fi condus la o presiune concurențială mai puternică asupra Posten Norge și ar fi limitat, astfel, puterea de piață a Posten Norge în beneficiul societăților de vânzare la distanță și, în ultimă instanță, al consumatorilor.

4.3.2. Justificare obiectivă

- (30) Conduita de excludere poate să nu facă obiectul interdicției de la articolul 54 din Acordul privind SEE în cazul în care societatea dominantă poate demonstra că comportamentul său este în mod obiectiv necesar sau produce câștiguri de eficiență care compensează efectele negative asupra concurenței ⁽¹⁾. Întreprinderea dominantă are sarcina de a dovedi orice astfel de necesitate obiectivă sau câștig de eficiență ⁽²⁾.
- (31) Posten Norge a susținut că exclusivitatea de grup a fost necesară pentru a obține o creștere a eficienței prin facilitarea implementării rapide a rețelei de puncte poștale în magazine, pentru a se asigura că nici unul dintre punctele de vânzare necesare pentru punctele poștale din magazine nu au fost preluate de societăți concurente, pentru a elimina riscul ca NorgesGruppen/Shell să nu contribuie suficient la aplicarea conceptului de puncte poștale în magazine și pentru a asigura suficient spațiu pentru activitățile sale în magazine. Autoritatea a concluzionat, după o evaluare detaliată, că Posten Norge nu a demonstrat că exclusivitatea de grup, în măsura în care viza serviciile de distribuție de colete, a fost necesară pentru oricare dintre aceste motive. Mai mult, chiar dacă s-ar putea admite că exclusivitatea de grup a adus o anumită creștere a eficienței în această privință, sfera și durata sa au fost, în orice caz, excesive și, prin urmare, disproporționate.
- (32) Posten Norge a mai afirmat că a plătit sume importante în fiecare an grupului NorgesGruppen/Shell pentru costurile suportate de grup ca urmare a implicării sale în conceptul de puncte poștale în

⁽¹⁾ Cauza 27/76, United Brands/Comisia, Rec., 1978, p. 207, punctul 184; cauza T-83/91, Tetra Pak/Comisia (Tetra Pak II), Rec., 1994, p. II-755, punctul 136; cauza C-95/04 P, British Airways/Comisia, Rep., 2007, p. I-2331, punctele 69 și 86.

⁽²⁾ A se vedea articolul 2 din capitolul II, Protocolul 4 la Acordul privind Autoritatea de Supraveghere și Curtea.

magazine. Societatea a afirmat că nu ar fi putut să fie sigură că aceste sume erau folosite în beneficiul său în absența exclusivității de grup și că exclusivitatea de grup a fost necesară pentru a împiedica societățile concurente să profite necuvenit de această investiție. Cu toate acestea, Autoritatea a considerat că nu a fost demonstrat niciun risc semnificativ ca de plățile efectuate de Posten Norge către NorgesGruppen/Shell să beneficieze distribuitorii concurenți de colete B2C și niciun risc ca nivelul investițiilor să fi fost insuficient.

- (33) Posten Norge a susținut că exclusivitatea de distribuție a fost necesară pentru a proteja eforturile sale promoționale și investițiile în formare, pentru a-și proteja drepturile de proprietate intelectuală, pentru a proteja identitatea și reputația conceptului de puncte poștale în magazine, pentru a se asigura că fiecare punct poștal din magazine se baza pe conceptul lansat de Posten Norge și pe nevoile societății, și pentru a-și proteja investițiile în teighelele de vânzare și în dotările fizice. După o evaluare detaliată a argumentelor și a informațiilor transmise de Posten Norge în această privință, Autoritatea a considerat că nu s-a demonstrat că exista un risc semnificativ ca distribuitorii de colete concurenți să profite de eforturile promoționale sau de investițiile în formare ale Posten Norge. Tot astfel, exclusivitatea de distribuție, în măsura în care viza distribuitorii de colete concurenți, nu ar putea fi considerată indispensabilă pentru protejarea drepturilor de proprietate intelectuală ale Posten Norge sau a identității comune și a reputației rețelei sale de puncte poștale în magazine. Autoritatea a constatat, de asemenea, că necesitatea de a impune exclusivitate de distribuție pentru a se asigura că punctele poștale din magazine se bazau pe conceptul lansat de Posten Norge trebuia considerată ca fiind limitată. Exclusivitatea de distribuție nu putea, în orice caz, să fie considerată indispensabilă pe toată durata de aplicare a acordurilor pe care Posten Norge le încheiase la nivel de puncte de vânzare.
- (34) În ceea ce privește strategia sa de renegociere, Posten Norge a susținut că negocierile desfășurate în paralel cu mai mulți furnizori au consolidat concurența pentru că acesta a fost cel mai eficient mod de a negocia acorduri noi. Posten Norge a susținut, de asemenea, că nu a urmărit o strategie de excludere. Autoritatea a considerat, totuși, că Posten Norge nu a demonstrat că strategia sa de renegociere a adus o creștere a eficienței, că a fost un mijloc necesar și proporțional pentru a obține o astfel de creștere și că pretinsa creștere a eficienței a compensat efectele anticoncurențiale rezultate din strategia sa de renegociere.
- (35) Prin urmare, Autoritatea a concluzionat că Posten Norge nu a demonstrat că comportamentul său a fost justificat în mod obiectiv.

4.3.3. Concluzie privind abuzul

- (36) Autoritatea a concluzionat că comportamentul Posten Norge – respectiv, faptul că s-a folosit de exclusivitatea de grup și de distribuție în acordurile sale cu NorgesGruppen/Shell, faptul că s-a folosit de exclusivitatea de distribuție în acordurile sale cu COOP și ICA, precum și strategia pe care a adoptat-o pentru renegocierea acordurilor sale cu NorgesGruppen, COOP și ICA începând cu 2004 – a constituit un abuz în sensul articolului 54 din Acordul privind SEE.

4.4. Efectul asupra comerțului

- (37) Comportamentul abuziv al Posten Norge a fost de natură să afecteze comerțul între părțile contractante într-o măsură apreciabilă, conform cerințelor de la articolul 54 din Acordul privind SEE.

4.5. Durata

- (38) Comportamentul abuziv a constituit o încălcare unică și continuă și a continuat cel puțin atât timp cât NorgesGruppen a fost obligat să respecte exclusivitatea de grup și a fost partenerul preferat al Posten Norge, adică în perioada 20 septembrie 2000-31 martie 2006.

5. Amenzi

5.1. Valoarea de bază

- (39) Ca regulă generală, valoarea de bază a amenzii trebuie stabilită la un nivel de până la 30 % din valoarea vânzărilor produselor de care este legată în mod direct sau indirect încălcarea, în zona geografică

relevantă de pe teritoriul SEE. Autoritatea analizează, în mod normal, vânzările realizate de întreprindere în cursul ultimului exercițiu financiar complet în care a participat la încălcare. Cifra de afaceri a Posten Norge în anul 2005, provenită din distribuția de colete B2C cu livrare directă prin puncte poștale din magazine, a fost de 674,16 milioane NOK, respectiv echivalentul sumei de 84,17 milioane EUR ⁽¹⁾.

- (40) Valoarea de bază a amenzii este legată de un procent din valoarea vânzărilor, în funcție de gradul de gravitate al încălcării, multiplicat cu numărul de ani în care a avut loc încălcarea.
- (41) Pentru a decide dacă procentul din valoarea vânzărilor care trebuie luat în considerare într-un anumit caz ar trebui să fie la limita inferioară sau la cea superioară a intervalului, Autoritatea efectuează o analiză de la caz la caz, ținând seama de toate circumstanțele relevante ale cazului. Autoritatea are în vedere o serie de factori, cum ar fi natura încălcării, cota de piață a întreprinderii în cauză și aria geografică a încălcării.
- (42) Natura încălcării în cauză a fost legată de practicile de excludere care au afectat structura pieței relevante. Posten Norge a avut o cotă de piață foarte mare pe piața relevantă pe toată durata încălcării. Abuzul a vizat întreg teritoriul Norvegiei și a pus în pericol, contravenind astfel obiectivelor din Acordul privind SEE, buna funcționare a pieței interne prin faptul că a ridicat bariere la intrarea efectivă pe piața relevantă de distribuție de colete din Norvegia, împiedicând astfel crearea de piețe transnaționale.
- (43) Având în vedere circumstanțele cazului, valoarea inițială a amenzii a fost stabilită la suma de 2 525 100 EUR. Această sumă a fost înmulțită cu 5,5 pentru a ține cont de durata încălcării (cinci ani și jumătate). Valoarea de bază a amenzii a fost, prin urmare, stabilită la 13,890 milioane EUR.

5.2. Circumstanțe agravante și atenuante

- (44) Nu au existat circumstanțe agravante sau atenuante.

5.3. Alte circumstanțe

- (45) Autoritatea a recunoscut faptul că durata procedurii administrative în cazul de față a fost considerabilă și a fost de părere că, în circumstanțele particulare ale cazului de față, o reducere a valorii de bază a amenzii cu 1 milion EUR este justificată.

5.4. Valoarea amenzii

- (46) Valoarea finală a amenzii a fost, prin urmare, stabilită la suma de 12,890 milioane EUR.

6. Decizie

- (47) Posten Norge AS a comis o încălcare unică și continuă a articolului 54 din Acordul privind SEE în perioada 20 septembrie 2000-31 martie 2006 pe piața serviciilor de coletărie B2C din Norvegia cu livrare directă prin puncte poștale, prin faptul că a adoptat o strategie de exclusivitate cu tratament preferențial atunci când a creat și a menținut rețeaua sa de puncte poștale în magazine. Încălcarea a constat în următoarele elemente:

- încheierea și menținerea acordurilor cu NorgesGruppen/Shell și cu puncte de vânzare individuale din cadrul acestui grup, ceea ce a conferit Posten Norge exclusivitate de grup și de distribuție;
- încheierea și menținerea acordurilor cu COOP și cu puncte de vânzare individuale din cadrul COOP, ceea ce a conferit Posten Norge exclusivitate de distribuție;
- încheierea și menținerea acordurilor cu ICA și cu puncte de vânzare individuale din cadrul ICA, ceea ce a conferit Posten Norge exclusivitate de distribuție; precum și

⁽¹⁾ Rata medie de schimb pentru 2005 a fost de 8,0092 conform cursului istoric de schimb de referință al monedei euro într-o monedă străină al Băncii Centrale Europene.

- urmărirea unei strategii de renegociere care a fost de natură să limiteze disponibilitatea COOP și ICA de a negocia și încheia acorduri cu concurenții Posten Norge pentru furnizarea de servicii de coletărie B2C cu livrare directă prin puncte poștale din magazine.
- (48) Pentru încălcarea menționată mai sus, i s-a aplicat societății Posten Norge AS o amendă în valoare de 12,89 milioane EUR.
- (49) S-a cerut Posten Norge AS, în măsura în care societatea nu a făcut deja acest lucru, să pună capăt încălcării și să se abțină de la orice comportament care ar putea avea același obiect sau efect ori un obiect sau efect echivalent, atât timp cât deține o poziție dominantă pe piața relevantă.
-

V

(Anunțuri)

PROCEDURI ADMINISTRATIVE

PARLAMENTUL EUROPEAN

Cerere de oferte IX-2012/01 – „Finanțarea partidelor politice la nivel european”

(2011/C 190/06)

În conformitate cu articolul 10 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană, partidele politice la nivel european contribuie la formarea unei conștiințe europene și la exprimarea voinței politice a cetățenilor Uniunii. Mai mult decât atât, articolul 224 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede că Parlamentul European și Consiliul, hotărând prin regulamente, în conformitate cu procedura legislativă ordinară, stabilesc statutul partidelor politice la nivel european, menționate la articolul 10 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană, în special regulile legate de finanțarea acestora.

În acest context, Parlamentul European lansează o cerere de oferte pentru finanțarea partidelor politice la nivel european.

1. ACTUL DE BAZĂ

Regulamentul (CE) nr. 2004/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 noiembrie 2003 (numit în continuare „Regulamentul (CE) nr. 2004/2003”) privind statutul și finanțarea partidelor politice la nivel european ⁽¹⁾.

Decizia Biroului Parlamentului European din 29 martie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2004/2003 (denumită în continuare „Decizia Biroului”) ⁽²⁾.

Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (numit în continuare „Regulamentul financiar”) ⁽³⁾.

Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (numit în continuare „Regulamentul de punere în aplicare a Regulamentului financiar”) ⁽⁴⁾.

2. OBIECTIV

În conformitate cu articolul 2 din Decizia Biroului, „Parlamentul European publică anual, înainte de sfârșitul primului semestru, o cerere de propuneri în vederea acordării subvențiilor pentru finanțarea partidelor și a fundațiilor. Documentul publicat prezintă criteriile de eligibilitate, modalitățile de acordare a finanțării comunitare și calendarul propus pentru procedura de acordare.”

⁽¹⁾ JO L 297, 15.11.2003, p. 1.

⁽²⁾ JO C 155, 12.6.2004, p. 1.

⁽³⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 357, 31.12.2002, p. 1.

Această cerere de oferte se referă la cererile de finanțare pentru exercițiul financiar 2012 care acoperă perioada de activitate 1 ianuarie 2012-31 decembrie 2012. Obiectivul finanțării este de a sprijini programul de lucru anual al beneficiarului.

3. ADMISIBILITATE

Vor fi admise numai cererile prezentate în scris, pe formularul de cerere de finanțare din anexa 1 la Decizia Biroului sus-menționată, transmise președintelui Parlamentului European până la termenul-limită.

4. CRITERII ȘI DOCUMENTE JUSTIFICATIVE

4.1. Criterii de eligibilitate

Pentru a avea dreptul la finanțare, un partid politic la nivel european trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2004/2003, și anume:

- (a) trebuie să aibă personalitate juridică în statul membru în care își are sediul;
- (b) trebuie să fie reprezentat, în cel puțin o pătrime din statele membre, de membri ai Parlamentului European sau în parlamentele naționale ori în parlamentele regionale ori în adunările regionale sau trebuie să fi obținut, în cel puțin o pătrime din statele membre, cel puțin trei la sută din voturile exprimate în fiecare dintre statele membre respective la ultimele alegeri pentru Parlamentul European;
- (c) trebuie să respecte, în special în programul său și în cadrul activităților sale, principiile pe care se întemeiază Uniunea Europeană, și anume principiile libertății, democrației, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și principiul statului de drept;
- (d) trebuie să fi participat la alegerile pentru Parlamentul European ori să își fi exprimat intenția în acest sens.

4.2. Criterii de excludere

Solicitanții trebuie, de asemenea, să dovedească că nu se află în niciuna dintre situațiile descrise la articolul 93 alineatul (1) și articolul 94 din Regulamentul financiar.

4.3. Criterii de selecție

Solicitanții trebuie să dovedească că au viabilitatea legală și financiară necesară pentru a realiza programul de lucru care face obiectul cererii de finanțare și că dispun de capacitatea tehnică și de competențele de gestionare necesare pentru a îndeplini cu succes programul de lucru pentru care solicită finanțare.

4.4. Criterii de acordare

În conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 2004/2003, creditele disponibile pentru exercițiul 2012 se repartizează între partidele politice la nivel european a căror cerere de finanțare a obținut un aviz favorabil pe baza criteriilor de eligibilitate, excludere și selecție, după cum urmează:

- (a) 15 % se repartizează în părți egale;
- (b) 85 % se repartizează între partidele care au membri aleși în Parlamentul European, proporțional cu numărul de membri aleși.

4.5. Documentele justificative

Pentru evaluarea criteriilor menționate mai sus, solicitanții trebuie să pună la dispoziție următoarele documente justificative:

- (a) nota de însoțire originală care să specifice cuantumul finanțării solicitate;

- (b) formularul din anexa 1 la Decizia Biroului, completat și semnat corespunzător (inclusiv declarația scrisă pe propria răspundere);
- (c) statutul partidului politic;
- (d) certificat de înregistrare oficial;
- (e) un document recent care să facă dovada existenței partidului politic;
- (f) lista directorilor/membrilor Consiliului de administrație (nume și prenume, titluri sau funcții în cadrul partidului solicitant);
- (g) documente care certifică faptul că solicitantul îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 2004/2003 ⁽¹⁾;
- (h) documente care certifică faptul că solicitantul îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 2004/2003;
- (i) programul partidului politic;
- (j) situația financiară completă pentru 2010, certificată de un organism de audit extern ⁽²⁾;
- (k) bugetul provizoriu de funcționare pentru perioada în cauză (1 ianuarie 2012-31 decembrie 2012), cu menționarea cheltuielilor eligibile pentru finanțare din bugetul Uniunii.

În ceea ce privește literele (c), (d), (f), (h), (i) solicitantul poate depune o declarație pe propria răspundere că informațiile furnizate în etapa anterioară rămân valabile.

5. FINANȚAREA DE LA BUGETUL UE

Creditele pentru exercițiul financiar 2012 pentru articolul 402 din bugetul UE, „Contribuții la partidele politice europene”, sunt estimate la un total de 18 900 000 euro. Acestea sunt supuse aprobării autorității bugetare.

Cuantumul maxim plătit beneficiarului de către Parlamentul European nu poate depăși 85 % din costurile de funcționare eligibile ale partidelor politice la nivel european. Sarcina probei revine partidului politic în cauză.

Finanțarea ia forma unei subvenții de funcționare, astfel cum este prevăzut în Regulamentul financiar și Normele de aplicare a Regulamentului financiar. Modalitățile de plată a subvenției și obligațiile privind utilizarea sa sunt stabilite într-o decizie de acordare a subvenției, al cărei model se află în anexa 2a la Decizia Biroului.

6. PROCEDURĂ ȘI DATA-LIMITĂ PENTRU DEPUNEREA PROPUNERILOR

6.1. Data-limită și depunerea cererilor

Data-limită pentru înaintarea cererilor este 30 septembrie 2011. Cererile înaintate după această dată nu vor fi luate în considerare.

Cererile trebuie:

- (a) să fie redactate pe formularul de cerere de finanțare (anexa 1 la Decizia Biroului);
- (b) să fie semnate obligatoriu de solicitant sau de reprezentantul împuternicit al acestuia;
- (c) să fie depuse într-un plic sigilat, introdus la rândul său într-un alt plic sigilat. Pe plicul interior se menționează, pe lângă departamentul căruia îi este adresat, conform indicației din cererea de oferte, următorul text:

⁽¹⁾ Inclusiv lista persoanelor alese prevăzută la articolul 3 litera (b) primul paragraf și la articolul 10 alineatul (1) litera (b).

⁽²⁾ Cu excepția cazului în care partidul politic la nivel european a fost înființat în anul în curs.

**„CALL FOR PROPOSALS — 2012 GRANTS TO POLITICAL PARTIES AT EUROPEAN LEVEL
NOT TO BE OPENED BY THE MAIL SERVICE OR BY ANY OTHER UNAUTHORISED
PERSON”**

Dacă se utilizează plicuri autocolante, acestea trebuie sigilate cu bandă adezivă, iar expeditorul trebuie să semneze peste bandă. Semnătura expeditorului trebuie să includă, pe lângă semnătura sa olografă, și ștampila organizației sale;

Plicul exterior trebuie să indice adresa expeditorului, precum și a destinatarului, astfel:

European Parliament
Mail Service
KAD 00D008
2929 Luxembourg
LUXEMBOURG

Pe plicul interior trebuie menționată următoarea adresă:

President of the European Parliament
via Mr Vanhaeren, Director-General of Finance
SCH 05B031
2929 Luxembourg
LUXEMBOURG

- (d) să fie expediate cel târziu la data-limită stabilită în cererea de oferte, fie prin scrisoare recomandată, ștampila poștei dovedind data expedierii, fie printr-un serviciu de curierat, după cum rezultă din chitanța de depunere.

6.2. Procedură și calendar indicativ

Pentru acordarea de finanțare partidelor politice la nivel european se aplică următoarea procedură și următorul calendar:

- (a) înaintarea cererii către Parlamentul European (până la 30 septembrie 2011);
- (b) evaluarea și selecția de către departamentele Parlamentului European. Doar cererile considerate admisibile vor fi examinate pe baza criteriilor de eligibilitate, excludere și selecție prevăzute în cererea de oferte;
- (c) adoptarea deciziei de acordare a finanțării de către Biroul Parlamentului European (în principiu, nu mai târziu de 1 ianuarie 2012, astfel cum este prevăzut la articolul 4 din Decizia Biroului) și notificarea solicitanților;
- (d) plata în avans a 80 % din quantum (în termen de 15 zile de la semnarea deciziei de acordare a finanțării).

6.3. Informații suplimentare

Următoarele texte sunt disponibile pe site-ul internet al Parlamentului European, la următoarea adresă: <http://www.europarl.europa.eu/tenders/invitations.htm>

- (a) Regulamentul (CE) nr. 2004/2003;
- (b) Decizia Biroului;
- (c) Formularul de cerere de finanțare (anexa 1 la Decizia Biroului).

Toate întrebările referitoare la prezenta cerere de oferte privind acordarea de finanțare se trimit prin e-mail, menționând referința publicației, la următoarea adresă: fin.part.fond.pol@europarl.europa.eu

6.4. Prelucrarea datelor cu caracter personal

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, în scopul apărării intereselor financiare ale Comunităților, datele personale pot fi transferate serviciilor de audit, Curții de Conturi Europene, Grupului pentru nereguli financiare sau Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF).

⁽¹⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

Cerere de propuneri IX-2012/02 – „Finanțarea fundațiilor politice la nivel european”

(2011/C 190/07)

În conformitate cu articolul 10 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană, partidele politice la nivel european contribuie la formarea unei conștiințe europene și la exprimarea voinței politice a cetățenilor Uniunii. Mai mult decât atât, articolul 224 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede că Parlamentul European și Consiliul, hotărând prin regulamente, în conformitate cu procedura legislativă ordinară, stabilesc statutul partidelor politice la nivel european, menționate la articolul 10 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană, în special regulile legate de finanțarea acestora.

Revizuirea regulamentului a recunoscut rolul fundațiilor politice la nivel european care, în calitate de organizații afiliate la partidele politice la nivel european, „pot, prin activitățile lor, să sprijine obiectivele partidelor politice la nivel european, contribuind în special la dezbaterile privind chestiunile de politică publică europeană și integrarea europeană, acționând inclusiv ca și catalizatori de idei noi, analize și opțiuni politice”. Regulamentul prevede, în special, acordarea unei subvenții anuale de funcționare de către Parlamentul European fundațiilor politice care solicită acest lucru și care îndeplinesc condițiile prevăzute în regulament.

În acest context, Parlamentul European lansează o cerere de propuneri pentru finanțarea fundațiilor politice la nivel european.

1. ACT DE BAZĂ

Regulamentul (CE) nr. 2004/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 noiembrie 2003 [numit în continuare „Regulamentul (CE) nr. 2004/2003”] privind statutul și finanțarea partidelor politice la nivel european ⁽¹⁾.

Decizia Biroului Parlamentului European din 29 martie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2004/2003 (denumită în continuare „Decizia Biroului”) ⁽²⁾.

Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (numit în continuare „Regulamentul financiar”) ⁽³⁾.

Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (numit în continuare „Normele de aplicare a Regulamentului financiar”) ⁽⁴⁾.

2. OBIECTIV

În conformitate cu articolul 2 din Decizia Biroului, „Parlamentul European publică anual, înainte de sfârșitul primului semestru, o cerere de propuneri în vederea acordării subvențiilor pentru finanțarea partidelor și a fundațiilor. Documentul publicat prezintă criteriile de eligibilitate, modalitățile de acordare a finanțării comunitare și calendarul propus pentru procedura de acordare.”

Această cerere de propuneri se referă la cererile de finanțare pentru exercițiul 2012 care acoperă perioada de activitate 1 ianuarie 2012-31 decembrie 2012. Obiectivul finanțării este de a sprijini programul de lucru anual al beneficiarului.

3. ADMISIBILITATE

Vor fi admise numai cererile prezentate în scris, pe formularul de cerere de finanțare din anexa 1 la Decizia Biroului sus-menționată, transmise președintelui parlamentului European până la termenul-limită.

⁽¹⁾ JO L 297, 15.11.2003, p. 1.

⁽²⁾ JO C 155, 12.6.2004, p. 1.

⁽³⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 357, 31.12.2002, p. 1.

4. CRITERII ȘI DOCUMENTE JUSTIFICATIVE

4.1. Criterii de eligibilitate

Pentru a avea dreptul la finanțare, o fundație politică la nivel european trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2004/2003, și anume:

- (a) să fie afiliată unuia dintre partidele politice la nivel european recunoscute în conformitate cu prezentul regulament, conform atestării partidului respectiv;
- (b) să aibă personalitate juridică în statul membru în care își are sediul; această personalitate juridică este separată de personalitatea juridică a partidului politic la nivel european la care este afiliată;
- (c) să respecte, în special în programul său și în cadrul activităților sale, principiile pe care se întemeiază Uniunea Europeană, și anume principiile libertății, democrației, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și principiul statului de drept;
- (d) să nu aibă scopuri lucrative;
- (e) componența organului său de conducere să fie echilibrată din punct de vedere geografic.

În plus, ea trebuie să îndeplinească și condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2004/2003: „În cadrul prezentului regulament, fiecărui partid politic și fiecărei fundații politice la nivel european îi revine sarcina de a defini modalitățile specifice ale relațiilor lor, în conformitate cu legislația națională, inclusiv un grad adecvat de separare între gestionarea curentă și structurile de conducere ale fundației politice la nivel european, pe de o parte, și cele ale partidului politic la nivel european căreia aceasta îi este afiliată, de cealaltă parte.”

4.2. Criterii de excludere

Solicitanții trebuie, de asemenea, să dovedească că nu se află în niciuna dintre situațiile descrise la articolul 93 alineatul (1) și articolul 94 din Regulamentul financiar.

4.3. Criterii de selecție

Solicitanții trebuie să dovedească că au viabilitatea legală și financiară necesară pentru a realiza programul de lucru care face obiectul cererii de finanțare și că dispun de capacitatea tehnică și de competențele de gestionare necesare pentru a îndeplini cu succes programul de lucru pentru care solicită finanțare.

4.4. Criterii de acordare

În conformitate cu articolul 4 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 2004/2003, creditele disponibile pentru exercițiul 2012 se repartizează între fundațiile politice la nivel european a căror cerere de finanțare a obținut un aviz favorabil pe baza criteriilor de eligibilitate, excludere și selecție, după cum urmează:

- (a) 15 % se repartizează în părți egale;
- (b) 85 % se repartizează între fundațiile care sunt afiliate la asemenea partide politice la nivel european care au membri aleși în Parlamentul European, proporțional cu numărul de membri aleși.

4.5. Documente justificative

Pentru evaluarea criteriilor menționate mai sus, solicitanții trebuie să pună la dispoziție următoarele documente justificative:

- (a) scrisoarea de înaintare originală în care se menționează valoarea subvenției solicitate;
- (b) formularul din anexa 1 la Decizia Biroului Parlamentului European din 29 martie 2004, completat și semnat corespunzător (inclusiv declarația scrisă pe propria răspundere);
- (c) statutul solicitantului;
- (d) certificat de înregistrare oficial;
- (e) o dovadă recentă a existenței solicitantului;
- (f) lista directorilor/membrilor Consiliului de administrație (nume și prenume, cetățenie, titluri sau funcții în cadrul organismului solicitant);
- (g) programul solicitantului;
- (h) situația financiară completă pentru 2010, certificată de un organism de audit extern ⁽¹⁾;
- (i) bugetul provizoriu de funcționare pentru perioada în cauză (1 ianuarie 2012-31 decembrie 2012), cu menționarea cheltuielilor eligibile pentru finanțare din bugetul comunitar;
- (j) documente care certifică faptul că solicitantul îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2004/2003.

În ceea ce privește literele (c), (d), (f), (g), solicitantul poate depune o declarație pe propria răspundere că informațiile furnizate în etapa anterioară rămân valabile.

5. FINANȚAREA DE LA BUGETUL UE

Creditele pentru exercițiul financiar 2012 pentru articolul 403 din bugetul UE, „Contribuții la fundațiile politice europene”, sunt estimate la un total de 12 150 000 EUR. Acestea sunt supuse aprobării autorității bugetare.

Cuantumul maxim plătit beneficiarului de către Parlamentul European nu poate depăși 85 % din costurile de funcționare eligibile ale fundațiilor politice la nivel european. Sarcina probei revine fundației politice în cauză.

Finanțarea ia forma unei subvenții de funcționare, astfel cum este prevăzut în Regulamentul financiar și Normele de aplicare a Regulamentului financiar. Modalitățile de plată a subvenției și obligațiile privind utilizarea sa vor fi stabilite într-o decizie de acordare a subvenției, al cărei model se află în anexa 2b la Decizia Biroului.

6. PROCEDURĂ ȘI DATA-LIMITĂ PENTRU DEPUNEREA PROPUNERILOR

6.1. Data-limită și depunerea cererilor

Data-limită pentru înaintarea cererilor este 30 septembrie 2011. Cererile înaintate după această dată nu vor fi luate în considerare.

Cererile trebuie:

- (a) să fie redactate pe formularul de cerere de finanțare (anexa 1 la Decizia Biroului);

⁽¹⁾ Cu excepția cazului în care organismul solicitant a fost înființat în exercițiul în curs.

- (b) să fie semnate obligatoriu de solicitant sau de reprezentantul împuternicit al acestuia;
- (c) să fie depuse într-un plic sigilat, introdus la rândul său într-un alt plic sigilat. Pe plicul interior se menționează, pe lângă departamentul căruia îi este adresat, conform indicației din cererea de propuneri, următorul text:

„CALL FOR PROPOSALS — 2012 GRANTS TO POLITICAL FOUNDATIONS AT EUROPEAN LEVEL

NOT TO BE OPENED BY THE MAIL SERVICE OR BY ANY OTHER UNAUTHORISED PERSON”

Dacă se utilizează plicuri autocolante, acestea trebuie sigilate cu bandă adezivă, iar expeditorul trebuie să semneze peste bandă. Semnătura expeditorului trebuie să includă, pe lângă semnătura sa olografă, și ștampila organizației sale;

Plicul exterior trebuie să indice adresa expeditorului, precum și a destinatarului, astfel:

European Parliament
Mail Service
KAD 00D008
2929 Luxembourg
LUXEMBOURG

Pe plicul interior trebuie menționată următoarea adresă:

President of the European Parliament
via Mr Vanhaeren, Director-General of Finance
SCH 05B031
2929 Luxembourg
LUXEMBOURG

- (d) să fie expediate cel târziu la data-limită stabilită în cererea de propuneri, fie prin scrisoare recomandată, ștampila poștei dovedind data expedierii, fie printr-un serviciu de curierat, după cum rezultă din chitanța de depunere.

6.2. Procedură și calendar indicativ

Pentru acordarea de finanțare fundațiilor politice la nivel european se aplică următoarea procedură și următorul calendar:

- (a) înaintarea cererii către Parlamentul European (până la 30 septembrie 2011);
- (b) evaluarea și selecția de către departamentele Parlamentului European. Doar cererile considerate admisibile vor fi examinate pe baza criteriilor de eligibilitate, excludere și selecție prevăzute în cererea de propuneri;
- (c) adoptarea deciziei de acordare a finanțării de către Biroul Parlamentului European (în principiu, nu mai târziu de 1 ianuarie 2012, astfel cum este prevăzut la articolul 4 din Decizia Biroului) și notificarea solicitanților;
- (d) plata în avans a 80 % din quantum (în termen de 15 zile de la adoptarea deciziei de acordare a finanțării).

6.3. Informații suplimentare

Următoarele texte sunt disponibile pe site-ul internet al Parlamentului European, la următoarea adresă:
<http://www.europarl.europa.eu/tenders/invitations.htm>

- (a) Regulamentul (CE) nr. 2004/2003;
- (b) Decizia Biroului;
- (c) Formularul de cerere de finanțare (anexa 1 la Decizia Biroului).

Toate întrebările referitoare la prezenta cerere de propuneri privind acordarea de finanțare se trimit prin e-mail, menționând referința publicației, la următoarea adresă: fin.part.fond.pol@europarl.europa.eu

6.4. Prelucrarea datelor cu caracter personal

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, în scopul apărării intereselor financiare ale Comunităților, datele personale ale potențialilor beneficiari pot fi transferate serviciilor de audit intern, Curții de Conturi Europene, Grupului pentru nereguli financiare sau Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF).

⁽¹⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

COMISIA EUROPEANĂ

Cerere de propuneri – Programul ESPON 2013

(2011/C 190/08)

În cadrul programului ESPON 2013, la 24 august 2011, se va lansa cererea de propuneri.

Pentru potențialii beneficiari se vor organiza la Bruxelles, la 13 septembrie 2011, o zi de informare și o cafenea a partenerilor.

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să consultați cu regularitate pagina <http://www.espon.eu>

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN
DOMENIUL CONCURENȚEI

COMISIA EUROPEANĂ

Notificare prealabilă a unei concentrări

(Cazul COMP/M.6259 – Covéa/Bipiemme Vita)

Caz care poate face obiectul procedurii simplificate

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2011/C 190/09)

1. La data de 17 iunie 2011, Comisia a primit o notificare a unei concentrări propuse în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, prin care întreprinderea Covéa, Société de Groupe d'Assurance Mutuelle — S.G.A.M. („Covéa”, Franța) dobândește, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind concentrările economice, prin intermediul întreprinderilor MMA IARD Assurances Mutuelles, MMA VIE Assurances Mutuelles, MAAF Assurances și Assurances Mutuelles de France (societăți care fac toate parte din grupul Covéa), controlul unic asupra întregii întreprinderi Bipiemme Vita SpA („Bipiemme”, Italia), prin achiziționare de acțiuni.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

— în cazul întreprinderii Covéa: gestionarea relațiilor de solidaritate financiară între actorii din domeniul asigurărilor și alte instituții din sectorul francez al asigurărilor; gestionarea participațiilor deținute la întreprinderile de asigurare sau reasigurare;

— în cazul întreprinderii Bipiemme: asigurări de viață și asigurări generale pe teritoriul italian.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului (CE) privind concentrările economice. Cu toate acestea, nu se ia o decizie finală în această privință. În conformitate cu Comunicarea Comisiei privind o procedură simplificată de tratare a anumitor concentrări în temeiul Regulamentului (CE) privind concentrările economice ⁽²⁾, trebuie precizat că acest caz poate fi tratat conform procedurii prevăzute în Comunicare.

4. Comisia invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisie în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei prin fax (+32 22964301), prin e-mail la adresa COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu sau prin poștă, cu numărul de referință COMP/M.6259 – Covéa/Bipiemme Vita, la următoarea adresă:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1 [„Regulamentul (CE) privind concentrările economice”].

⁽²⁾ JO C 56, 5.3.2005, p. 32 [„Comunicarea privind o procedură simplificată”].

Notificare prealabilă a unei concentrări**(Cazul COMP/M.6231 – KKR/Capsugel)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

(2011/C 190/10)

1. La data de 23 iunie 2011, Comisia a primit o notificare a unei concentrări propuse în temeiul articolului 4 și ca urmare a unei cereri motivate efectuate în temeiul articolului 4 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, prin care întreprinderea KKR & Co. L.P. („KKR”, SUA) dobândește, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind concentrările economice, controlul asupra întregii întreprinderi Capsugel („Capsugel”, SUA), prin achiziționare de acțiuni.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

- în cazul întreprinderii KKR: furnizarea unei game largi de servicii alternative de gestionare a activelor investitorilor publici și privați de pe piață și de soluții privind piețele de capital pentru firmă, societățile din portofoliul său și clienți;
- în cazul întreprinderii Capsugel: fabricarea de medicamente sub formă de capsule și prestarea de servicii legate de industria farmaceutică, de sectorul medicamentelor care pot fi eliberate fără rețetă, precum și de sectoarele sănătății și nutriției.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului (CE) privind concentrările economice. Cu toate acestea nu se ia o decizie finală în această privință.

4. Comisia invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisie în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei prin fax (+32 22964301), prin e-mail la adresa COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu sau prin poștă, cu numărul de referință COMP/M.6231 – KKR/Capsugel, la următoarea adresă:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1 [„Regulamentul (CE) privind concentrările economice”].

RECTIFICĂRI**Rectificare la Autorizarea ajutoarelor de stat în conformitate cu articolele 107 și 108 din TFUE – Cazuri în care
Comisia nu ridică obiecții**

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 187 din 28 iunie 2011)

(2011/C 190/11)

La pagina 8:

în loc de: „Numărul de referință al ajutorului de stat: SA.322266 (11/N)”,

se va citi: „Numărul de referință al ajutorului de stat: SA.32266 (11/N)”.

Comisia Europeană

2011/C 190/08	Cerere de propuneri – Programul ESPON 2013	36
---------------	--	----

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN DOMENIUL CONCURENȚEI

Comisia Europeană

2011/C 190/09	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul COMP/M.6259 – Covéa/Bipiemme Vita) – Caz care poate face obiectul procedurii simplificate ⁽¹⁾	37
2011/C 190/10	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul COMP/M.6231 – KKR/Capsugel) ⁽¹⁾	38

Rectificări

2011/C 190/11	Rectificare la Autorizarea ajutoarelor de stat în conformitate cu articolele 107 și 108 din TFUE – Cazuri în care Comisia nu ridică obiecții (JO C 187, 28.6.2011)	39
---------------	--	----

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititorii inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

